

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರಶೆಟ್ಟಿ (ಕೌಪ್).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಒಂದು 'ಕಾಲಿಂಗ್' ಲೆಟರ್‌ನ ನೋಟೀಸ್ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.....

Mr. SPEAKER.—What did I tell the Hon'ble Member? They must come and tell me five minutes earlier. Send me a slip or send a messenger; let there be some sort of order.

Yesterday I was mentioning that till evening the debate will go on and that the Minister would reply today. I find that a large number of Members are very eager to participate in the debate of this important Demand and I am trying to see that as many people as possible are satisfied.

Sri S. SIVAPPA.—The discussion can go on till tea break and afterwards the Minister can reply.

Mr. SPEAKER.—On the 29th we propose to take a holiday. I feel it may be necessary to work on the 29th for discussing Demands and take up Appropriation Bill on the 30th. It does not inconvenience anybody.

Sri B. D. JATTI.—If the Hon'ble Members agree, after we finish the work on that day we can take up Appropriation Bill. In that case, on the 30th morning when it is passed here we can get it printed and send it to the Council.

Mr. SPEAKER.—If the legal procedure allows, I do not mind its being introduced. We can do it on the 30th. A request has come to me—and naturally a proper request—to have a holiday on the 30th for the Legislators' Day. On the 30th we sit only for the question hour and one hour for the Appropriation Bill.

Sri S. SIVAPPA.—From 8-30 in the morning we shall sit till 1 P.M.

Mr. SPEAKER.—Then, shall I say there will be no Legislators' Day!

Sri S. SIVAPPA.—We have to do some justice to the Appropriation Bill.

Mr. SPEAKER.—The Appropriation Bill does not take and is not entitled to more than 15 minutes. I will invite a few members to discuss this matter in my chamber.

BUDGET 'ESTIMATES' FOR 1965-66—DEMANDS FOR GRANTS—

17. EDUCATION.

Debate Continued.

Mr. SPEAKER.—Among the next Demands one pertains to Legislature. I am not permitting any debate on it on the Floor of the House. I have mentioned that to all the Members. If any Member wants any explanation about any item pertaining to the Legislature, he may meet me during the tea break and I will give him the explanation. I find that there is only one cut motion with regard to Legislature tabled by Sri Siddaiah Kashimath which I have disallowed. He wants telephone arrangements to be made. I have disallowed it because it requires the amendment of certain Acts, statutes, and all that. Anyway, I will discuss it and Hon'ble Minister may also kindly come.

2-00 P.M.

† **SRI S. S. KOLKE BAIL** (Coondapur).—Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Education Demand moved by the Hon'ble Education Minister. I do concede that the Hon'ble Education Minister has done tremendous work in the field of education. Especially it is the one department which is implementing the directive principles of our Constitution, namely introducing compulsory primary education for our children. But unfortunately out of the money earmarked by us for the education of the children, namely, Rs. 25 crores, only Rs. 364 lakhs are spent on secondary education. The revenue in this sector is only about Rs. 17 lakhs. If we can forgo this sum of Rs. 17 lakhs we can make the entire secondary education free because out of Rs. 364 lakhs spent on secondary education this sum of Rs. 17 lakhs is only a drop in the ocean. Of course, the Finance Minister may have his own objection, but in view of the fact that this is only a drop in the ocean, I request the Government that this particular income from secondary education may be dropped and the entire secondary education may be made free. Otherwise most of the students who want freeship and other things have to apply to the high school and I am told that the Government are also thinking of saying that the parents of these students should submit affidavits in support of their applications. This will cause unnecessary hardship especially in the rural areas. As soon as I go to my constituency I find that almost every month I have to sign a number of application forms for freeship, etc.

SRI B. D. JATTI (Minister for Finance).—Is it the intention of the Hon'ble Member that even the rich parents should not pay fees for their children and they should be treated equally with the poor people? Is that socialistic pattern of society?

SRI S. S. KOLKE BAIL.—With all respect to the subtle intelligence of our Finance Minister I may bring to his notice that 99 per cent of our people are poor people. Even the Government servants drawing between Rs. 400 and 500 are not able to pay fees for their children.

SRI B. D. JATTI.—Even granting that only 1 per cent of the people pay fees, should they be treated equally with the poor people? Why should they not be asked to pay?

SRI S. S. KOLKE BAIL.—That is negligible. Even though they are only 1 per cent, there are instances where donations have been given by these rich persons. In my constituency I find that one person has donated Rs. 2 lakhs to start a college. There are several persons who have come forward with donations to start educational institutions. Especially in my district there is not a single Government High School or Higher Elementary School. Practically every school is run by private agencies. Of course, we may have got some aid from the Government, but most of the schools are run by private effort and by donations from some individuals. So, I submit that we can save a lot of time and energy and we can avoid the forgery which is going on. There is some

(SRI S. S. KOLKE BAIL)

cheating also going on now. In view of all these things I request the Hon'ble Minister for Education and also his colleague the Hon'ble Finance Minister to see that secondary education is made absolutely free for which we may have to forgo only Rs. 17 lakhs out of Rs. 4 crores and odd spent on secondary education. If the Finance Minister has any objection to this, then I have got other suggestions to make up this loss. Now we are spending Rs. 6 lakhs on adult education. This adult education is absolutely a failure not only in my district but in most of the other districts also. Nobody attends this class and we are spending not only on the teachers but also on petrolmax for this class. So this sum of Rs. 6 lakhs can be easily diverted for making secondary education free.

Then, Sir, coming to the salaries of teachers, the present proposal is to adopt the Madras scales of pay. The only persons who stand to benefit by Madras scales of pay are the erstwhile Mysore State officers. Before integration most of these erstwhile Mysore officials were getting very poor scales and so they are the people who would benefit by the Madras scales of pay, but the people from other areas like Bombay-Karnatak will be worst hit by the adoption of these scales of pay. For instance, a teacher in Bombay-Karnatak area draws a salary scale of Rs. 90-150 whereas the Madras scale is only Rs. 90-140. I submit that all the scales should be raised to the level of the highest scale available whether in Bombay, Punjab or any other place so that all will get benefit. Otherwise by the adoption of the Madras scales, the people from Bombay area are likely to be worst hit.

Then, Sir, there is a lot of heart-burning among teachers, professors and lecturers regarding the seniority lists. We have brought this to the notice of the Education Minister on many occasions. The seniority list should be finalised very early so that there may be equality in the pay of these officers who are professors and lecturers. Somehow or the other we find that the officers who are to advise the Minister are giving very wrong reports about certain things. For example, there are some lecturers who are appointed on part-time scale. Some of them are working in Bangalore and they are receiving a higher scale, but some of them working in other areas as part-time lecturers are not on par with those working in Bangalore and they are getting much less even though both of them are doing the same type of work. This disparity in the pay scale of the officers working in the same department in the State causes much heartburning and hardship. This fact has been brought to the notice of Government for the past 3 years.

Sri S. R. KANTHI (Minister for Education).—There is no disparity in pay scales.

Sri S. S. KOLKE BAIL.—I will give concrete instances. There are some lecturers in Bangalore who are part-time lecturers and there are some lecturers working in other places who are also part-time lecturers, but those working in Bangalore get a higher scale than those working in other places.

SRI S. R. KANTHI.—It is not correct.

SRI S. S. KOLKE BAIL.—I can give facts and figures. On the Floor of the House I cannot make such irresponsible statements.

MR. SPEAKER.—Give him the concrete instance and the Minister has said that he will look into it.

SRI S. S. KOLKE BAIL.—In the Chellaram College of Commerce in Bangalore there are some part-time professors and lecturers and they are getting Rs. 350 per month whereas the same cadre officers working in the other areas are getting only Rs. 200 per month. This disparity in the scales of pay of the same cadre of officers has really caused great hardship. I have said this many a time on the Floor of the House.

SRI S. R. KANTHI.—There is only one case like that and it is being examined by Government. For the sake of one case the entire Department is subjected to criticism like this.

MR. SPEAKER.—Wholesale inferences need not be drawn.

SRI S. S. KOLKE BAIL.—Where it is only one case or more, this disparity is disparity and it has to be remedied.

About the library movement, of course our Minister has taken special interest in getting passed the Library Bill and he was responsible in seeing that the Library Act works well in the State. Unfortunately I am given to understand that in most of the libraries that the Government have started or are run under the auspices of the Government, there is a lot of misuse. There are a number of rats, whether alive or not, I am not aware. All those rats should be destroyed or removed. I want the Government to provide at least two cats in each of these libraries so that they will catch the real rats which are ruining the books in the libraries. We cannot have confidence in human beings.

SRI S. R. KANTHI.—Sir, as you are aware the Public Libraries now run by the *ad hoc* committees have been transferred to local authority.

SRI H. R. KESHAVAMURTHY (Gandasi).—Sir, Point of Order. The Hon'ble Member mentioned that we have no confidence in the human beings. That is a single remark against the whole community.

MR. SPEAKER.—If the cap fits the Member, he may have it. That is my ruling. Now I call upon Sri H. D. Deve Gowda to speak.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ (ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲ ಸರಕಾರದ ಕೆಲವು ರೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಖೇನ ಸರಕಾರದ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ 25 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ನಾವು ಎಂಥ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಅನ್ನತಕ್ಕಂಥಾದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸನ್ನಿವೇಶ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ. ಇವತ್ತು 25 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಹಣದಿಂದ ಏನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ—ಆರ್ಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಸೈನ್ಸ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ಸ್, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ಸ್, ಪೀಗ್ ನಾನಾತರಹ ಪದವೀಧರರು ಮತ್ತು ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಹೋಲ್ಡರುಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇವರುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆ ಅಥವಾ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಇವರು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನತಕ್ಕಂಥಾದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅನೇಕ ಸಲ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ)

ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀವೇ ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಹೋಲ್ಡರುಗಳಿಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಇವತ್ತು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಹೋಲ್ಡರುಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಮೆಕ್ಯಾನಿಕಲ್ ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಹೋಲ್ಡರುಗಳಿಂದ ಯಾವತ್ತೂ ಸಮಸ್ಯೆ ಉದ್ಭವವಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್‌ಗಳ ಇನ್‌ಟೇಕ್ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ರೆಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ಅದೇ ಒಂದು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಹೈಯರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಬಹುಶಃ ನಾವು ಬಹು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಹಣವಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಗ್ಯಾಜುಯೇಟುಗಳು ಮತ್ತು ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಹೋಲ್ಡರುಗಳಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಭಾರ ಒತ್ತಡಕ್ಕಂಥ ಪುಸ್ತಕ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಯಾವ ತರಹವಿಂದಲಾದರೂ ಬಗೆಹರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಸಂಶಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ.

ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದಂಥ ಒಬ್ಬ ಬಡವನ ಮಗನಿಗೆ, ಒಬ್ಬ ರೈತನ ಮಗನಿಗೆ ಸೀಟು ದೊರೆಯುತ್ತದೆಯೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿಯು ಆದಂಥ ಬ್ಯಾಕವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಏನೊಂದು ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೂ, ಆ ಆರ್ಥಿಕ ಸುಖೀಂ ಕೋರ್ಸ್ ಡಿಸಿಶನ್ ಮೇಲೆ ಸ್ಟ್ರಕ್ಡರ್ಸ್ ಆದ ಮೇಲೆ, ಸೀಟುಗಳಿಗೆ ಮಿಸಲಾಗಿದುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ತಾವು 1962ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಂಥ, ಹೆಚ್ಚಿನಂಥ ಸೀಟುಗಳ ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. 800 ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸೀಟುಗಳ ವಿವರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ, ಎರಡು ಕೋಟಿ 440 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸೀಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ತಮ್ಮ ತಪ್ಪನ್ನು ನಾನು ಹಿಂದೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಕೋಟಿ 440 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸೀಟು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನು ಉಳಿದ 76 ಜಾತಿಗಳಿಗೆ (ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ) 360 ಸೀಟು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕೊರತೆ ಏನೆಂದರೆ ಜನರಲ್ ಪುಲನಲ್ಲಿ 80 ಪರ್ಸೆಂಟು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನು 20 ಪರ್ಸೆಂಟು ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರೋ, ಅವರ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ; ಅವರು ಕ್ಯಾಪಿಟೇಶನ್ ಫಿರವಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ 80 ಪರ್ಸೆಂಟು ಸೀಟನ್ನು ಜನರಲ್ ಪುಲನಲ್ಲಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ, ಅದು ಮೆರಿಟ್ ಇರುವ ಮುಂದುವರಿದ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಬಾಕಿ 20 ಪರ್ಸೆಂಟು ಸೀಟು, ಕ್ಯಾಪಿಟೇಶನ್ ರವಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಬಂಡವಾಳಗಾರರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ನೀತಿಯಂತೆ ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕಾದ ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ನಮ್ಮ ದುರ್ದೈವ ಎಂದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಾವು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಹಣ, 25 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಹು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಇಲಾಖೆಯ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪ್ರತಿಫಲ ಕೇವಲ ಮುಂದುವರಿದ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಬಂಡವಾಳಗಾರರಿಗೆ, ಎರಡು ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇದು ವ್ಯಸನಕರವಾದ ಸಂಗತಿ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಸುಖೀಂ ಕೋರ್ಸ್ ತೀವ್ರ ಇರುವುದರಿಂದ ಕಾನನ್‌ಸಿಟಿಶನ್ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡದೆ ಇನ್ನೇನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ತಾವು ಹೇಳಬಹುದು ಕಾನನ್‌ಸಿಟಿಶನ್ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ತಂದೇಕಾದರೆ, ತರಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೇಹೋದರೆ, 1947ಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೆ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲು ಏನೊಂದು ಅವಕಾಶವಿತ್ತೋ; ಅದು ಪ್ರಾಯಶಃ ಮತ್ತೆ ರಿವಿಟ್ ಆಗಬಹುದು ಅನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಯಾವ ಜನಾಂಗವನ್ನೂ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇಹೋದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಜಾತಿಯನ್ನು ಟೀಕೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. 76 ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ 360 ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಹಂಚಿ, ಕೇವಲ 2 ಕಮ್ಯೂನಿಟಿಗೆ 440 ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದೆಂದರೆ, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆಂದು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ 10 ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನೀವು ಏನು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್—ಈ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಹೈಯರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುವ

ನನ್ನ ವೇಶವನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ಆರ್ ಇಂಡಿಯ ಕಾನ್ಸಿರ್ ಆಫ್ ಟೆಕ್ಸೈಕಲ್ ಎಜುಕೇಶನ್ನವರು ಏನೊಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತಾವು ಇದನ್ನು ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಇವತ್ತು ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸಿಲಬಸ್, ಕರಿಕ್ಯುಲಮ್, ನಮ್ಮ ಸ್ಟಾಫ್ ಪ್ರಾಟರ್ನ್ ಬಹಳ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗುವಂಥ ಒಂದು ಮಾರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಎಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿವ್ಯಾ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ರಿಆರ್ಗನೈಸ್ ಮಾಡಲು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಹಾಕಿದ್ದಾರಂತೆ; ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಒಂದು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಕಮಿಟಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ, ತನ್ಮುಖೇಣ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆ ಅಥವಾ ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿಗಾಗಿ ಸರಕಾರದವರು ಕೆಲವು ಹಣವನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೆಂಕಟೇಗೌಡರು ಹೇಳಿದಂತೆ ವಿವ್ಯಾ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅದೂ ಬಹಳ ಕಳೆದುಹೋಗಿ ಒಂದು ತರಹದ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ವಿವಾದದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿವ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇರಾಖೆ ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಅನುಮಾನವು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವರು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ಸರ್ವಫಿಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಸುಮಾರು 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ದುರ್ವಿನಯೋಗವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಶೇಕಡಾ ನೂರರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಭಾಗ ದಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವ ಕಾಲಬಂದಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ವಿವ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ (ಬೆಳಗೆರೆ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ವಿವ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೊಲ್ಕೊಲೆರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ಸ್ ವಿವಿ ಅದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೊಳಗೆ ಒಕ್ಕಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಆದರಂತೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ವಿವ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಬಹಳ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದುದು; ಪ್ರೈಮರಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂತಹ ರೀತಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತರಬೇತಿ ಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ವಿವ್ಯಾ ಸಚಿವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕತರಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಮಕ್ಕಳ ಮನೋಭಾವನೆ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮೃದುವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ವಿವ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುತ್ತೇವೋ ಅದು ಮುಂದೆ ಅವರ ವಿವ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಕರ ಮನೋಭಾವದಂತೆ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮವು ರೂಪಿತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಅಶ್ವರ್ಯವೇನಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಕರು ಈ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಕೊಡುವುದು ಉತ್ತಮ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಕ್ಕಳಿಯರೇ ಆಗಲೇ ಅಥವಾ ಪುರುಷರೇ ಆಗಲೇ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ತರಬೇತಿಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುವಾಗ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ದೇಶ ಪ್ರೇಮಬೆಳೆದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯರಾದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ತರಹದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವಾಗ ಅದಷ್ಟು ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನೇ ನೇಮಿಸಿದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪಾತಾವರಣವು ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಪ್ರೈಮರಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರೀ ಪ್ರೈಮರಿ ಹಾಗೂ ನರ್ಸರಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನೂ ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಡ್ತಿ ನಲ್ಲಿ ನರ್ಸರಿ ಪ್ರೀಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರೀ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಬೀನಾದಿ. ಅದುದರಿಂದ ಪ್ರೀ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಜವಾಬುದಾರಿ ವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

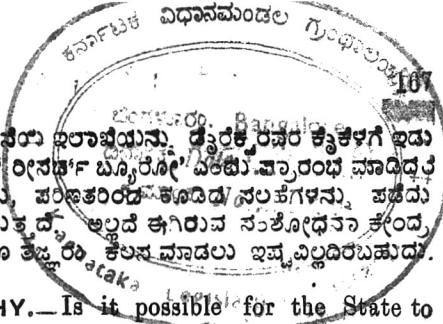
(ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ)

ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನು ಹಾಗೂ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ನು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೋಡುವಾಗ ಪ್ರೀಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಭಾಗವನ್ನೂ ಇದರಲ್ಲೇ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಉನ್ನಿವರ್ಸಿಟಿಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ತಂದುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹಿಂದೆ ಏನು ಒಂದು ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡು ಇತ್ತು ಅದು ಇಲ್ಲದೆ ಕೊರತೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಸರಿಯಾಗಬಹುದು. ಸೆಕೆಂಡರಿ ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿಶ್ಚಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಈಗ ನೂರರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜನ ಮಾತ್ರ ಫೀಸುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಫೀಸುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಬಹು ಭಾಗದ ಜನರು ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪಡೆಯುವವರು ಸಾಧಾರಣವಾದ ಬಡಜನರು. ಆದ ಕಾರಣ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದವರು ಪ್ರೀ ಎಜುಕೇಷನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಇದು ಒಂದು ಮೂಲಭೂತವಾದ ವಿಚಾರ. ದೇಶದ ಜನರಲ್ಲಿರುವ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟ ಹಾಗೂ ಕೆಳಮಟ್ಟ ಎನ್ನುವ ವೈಷಮ್ಯ ಭಾವನೆಗಳು ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಾನವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಯವರೆಗೆ ಪಡೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ವರೆಗೆ ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪಡೆದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ, ಎಂದರೆ ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆಯಲು ಹೋಗಬಹುದು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ತಜ್ಞರೂ ಆದ ಡಾ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಬರೆದಿರುವ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ 'ಅವರ್ ಚಿಲ್ಡ್ರನ್ ಅಂಡ್ ಅವರ್ ಎಜುಕೇಷನ್' ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರಕಟನೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಿ. ಎಲ್. ಗೌಡ ಅವರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪರಿಣತರು ಈಗಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹಾಗೂ ಅದರ ಕರಿಕುಲ್ಯುಂಗು ಮತ್ತು ಅದರ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳು ಇವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತೇನೆ :

“All the four education reports-The University Commission Report, the Secondary Education Commission Report, the Report of the Team of Internal Experts and the Basic Education Report have drawn pointed attention towards the Re-construction of Curriculum and the Re-orientation of the Material of Instruction in the light of our present-day needs.”

ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಜನರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೂಟಿಸಿ ಅವರುಗಳು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೂ ನೂಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಡತಕ್ಕಂತಹ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮ ಹಾಗೂ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕನುಗುಣವಾದ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗೇನೋ ಇರಾಖೆಯವರೇ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸರಿಯಾಗಿವೆಯೇ ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಕಮಿಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳುವ ಗೋಜಿಗೆ ಈಗ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಇರಬಹುದು ಎಂದು ತಜ್ಞರು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದರಂತೆ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಏನು ಒಂದು ಮೂಲಭೂತವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅದು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ಟೇಟ್ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀನರ್ಚ್ ಬ್ಯೂರೋ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗೇನೋ ವಿದ್ಯಾ ಇರಾಖೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟರವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳು ಆಗದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ

19TH MARCH 1965

ವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಡೈರೆಕ್ಟರವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಇಡುವುದರ ಬದಲು ಸರಕಾರವೇ ನೇರವಾಗಿ 'ಸ್ಟೇಟ್ ರಿಸರ್ಚ್ ಬ್ಯೂರೋ' ಎಂಬ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ತಜ್ಞರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಲಹೆಗಳು, ಪರಿಣತರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗಿರುವ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟರವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಪರಿಣತರು ಹಾಗೂ ತಜ್ಞರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿರುವುದು.

Sri H. R. KESHAVA MURTHY.—Is it possible for the State to maintain a Research Bureau?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ.—ಈಗೇನು ರಿಸರ್ಚ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟು ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಡೈರೆಕ್ಟರವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಇದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಡೈರೆಕ್ಟರವರಿಗೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಅವರ ಅಡ್ಡಿನಿಶ್ಚೇಷನ್ನು ಕೆಲಸಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಾರಾವ ಕಾಶಗಳು ಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ತಜ್ಞರು ಹಾಗೂ ಪರಿಣತರು ಡೈರೆಕ್ಟರವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಒಪ್ಪದಿರುವುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಮೇಲೆ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತಹ ತಜ್ಞರ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವನ್ನು ಹೇಗೆ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆಗಳು ಇವೆ. ಅದರಂತೆ ಸ್ಟೇಟುರೈವಲ್ ಒಂದು ಸಂಶೋಧನಾ ಶಾಖೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೇಯದಾಗಿ ಚೆಕ್ಸ್ ಬುಕ್ಸ್ ರೈಬ್ರರೀಸ್ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಗಮನಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅದಷ್ಟೂ ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಅದರಲ್ಲಿ ಲಿಟರರಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಎಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ರಾಯರು ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅದು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿತ್ತೋ ಇವೊತ್ತಿಗೂ ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುವ ಹಣ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡುವ ಹಣವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬೇರೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೇ ಹೋದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹಣ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಇರಬೇಕಾದ ಇಲಾಖೆ ಎಂದು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರಕಾರ ನುಮಾರು 25—30 ಕೋಟಿಯನ್ನು ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮಗ್ರ ಎಶಾಲ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಆಗತ್ಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದರು. ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಬರ್ಚಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು, ನಮಗೆ ಎರಡು ಮೂರು ಭಾಗವಾದ ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಜಿರುಪೇರಗಳಿರುವುದು. ಕೆಲವು ಅನಾನುಕೂಲಗಳಾಗಿರುವುದು ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದು. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮೈಸೂರಿನ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಪ್ರಗತಿ ಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರಕಾರ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನೇ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಮಾಡಬಾರದು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾವೈಕ್ಯತೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ನುಖೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಎಶಾಲ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಸೂಚಿಸಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಎನ್. ಮಾದಪ್ಪ ಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇದು ಯಾವ ರೀತಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೋ ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹೇಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :—

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಮಾದಪ್ಪ ಗೌಡ)

"We want that education by which character is formed, strength of mind is increased, intellect is expanded and by which one can stand on one's feet."

2-30 P.M.

ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ನೋಡೋಣ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ದಾತ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಿಗೆ, ಮಹಮ್ಮದೀಯರಿಗೆ ಕೆಲವು ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಾಕಿ ಧರ್ಮಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಸಾಕಿ ಬೋಧನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿವರವು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆ, ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಅನರ್ಥ ಆಗಿ ಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ಅದ್ದು ದಾರಿ ಹಿಡಿದಿದೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೋಗಬೇಕು. ಧರ್ಮ ಭೋಧನೆಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಬರೆದಿರುವ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನಾವು ಒಂದು ವಾಗೆ ನೀತಿ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಎಂಬ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ನಮಗೆ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಥೆ ಕೊಟ್ಟು ಆಗಾಧವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬರುವ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದರ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪಬ್ಲಿಶನ್‌ಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಚೆಕ್‌ಸ್ವಿಟ್ಜರ್‌ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಬದಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜಿಲ್ಲೆ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ವಿವರವು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ಬಹಳ ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಗೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷವಾದರೂ ಕೂಡ ಪುಸ್ತಕ ಬದಲಿಸಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಎಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾನವಾದಂಥ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕ ಇರಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸರಿಯಾದ ಉದ್ದೇಶ, ಎಲಿಮೆಂಟರಿ ಐಡಿಯಲ್ಸ್‌ ಯಾವುದು ಎಂಬುದು ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇವೆ. ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾಪರಿತರು ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಶಾಲೆಗಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಬಂದಂಥ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ನಿಗಾವಣೆ ಇದೆಯೇ ಅಂದರೆ ಸುತರಾಂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 250 ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿವೆ ಒಬ್ಬ ಸ್ಕೂಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ 400 ಚದರ ಮೈಲ್ಸ್‌ ಸುತ್ತಿ 200 ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಷ್ಟ್ರುಗಳ ಮೇಲೆ ಹತೋಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ನೋಡಬೇಕು. ಈ ಸೂಪರ್‌ವಿಜನ್‌ನಿಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸ್ಕೂಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಹಾಗೂ ಡಿ. ಈ. ಒ. ಇವರಿಗೆ ಜೀವ್ ಪೊವೈಡ್ ಮಾಡಿ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಮೂರು ಜನ ಸೂಪರ್ ವೈಜಿಂಗ್ ಸ್ಟಾಫ್ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನಯ ದಿನ ಮಾನ್ಯ ವಿತ್ತರಾಜ ಶ್ರೀ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರು. ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನ ಸರಕಾರ ಎಕ್ಕಪ್ಪವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ, ಇಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. 1949 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಾಗ ಮಂಗಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸರಕಾರಿ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆ ಬಂತು. ಈ ಶಾಲೆಗೆ ಏಳು ರೂಮ್‌ಗಳನ್ನು ಜನ ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ಹಾಕಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ 220 ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದರು. ಈಗ 850 ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಜಾಗ ಇಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಹಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ ನಲ್ಲಿ ಗವಾಂಮೆಂಟ್ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಸರಕಾರ ಕೂಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಕೂಡದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು? ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಅತಿ ಪವಿತ್ರ ಯಾತ್ರಾ ಸ್ಥಳವಾದ ಚುಂಚನಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಲ್ಲ ಪರ್ವಣೆ ಹೈ ಸ್ಕೂಲು ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಸ್ಕೂಲಿನ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯ ಪ್ಲಾನ್ ಎಸ್ಕೆ ವಿಟ್ಟು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇದುವರೆಗೆ ಜಾತಿವಾದದ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಉಳಿದಿದೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಬ್ಬರು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಶಾಲೆ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈ ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಅದು ಆಗದೇ

ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲ. ಹೊಸದಾಗಿ ಮೇಸ್ಸು ನೇಮಕ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆಗದೇ ಇದ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಮಾಡದೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಕೂಡದು. ಇದನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಬೇಸಿಕ್ ಸ್ಕೂಲ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಮಕ್ಕಳು ನೋರಾರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುವ ಏರ್ಪಾಡು ತಾವು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಲು ಇಷ್ಟು ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಕಟ್ಟಡಕ್ಕಾಗಿ ಇರತಕ್ಕ ಸ್ಕೂಲ್ ಗ್ರಾಂಟ್ಸ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡು ಪ್ರದೇಶ ಬಡತನದ ತವರೂರು. ಅಂಥ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರು ಕಾಂಪ್ರೈಮೈಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ 2,000 ರೂಪಾಯಿ ಶಾಲೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸತಕ್ಕಂಥ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಏನಯದಿಂದ ಸರಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಮೇರೆ ಫೀಜ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ 2,400 ರೂಪಾಯಿ ಮೇಲೆ ವಾರ್ಷಿಕ ವರಮಾನ ಇರತಕ್ಕಂಥವರು ಫೀಜ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿರುತ್ತೀರಿ. ಅನೇಕ ಶ್ರೀಮಂತರ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಫೀಜ್ ಕೊಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಬಡವರ ಹಾಗೆ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ 200 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳವಿರುವ ವಿದ್ಯಮ ವರ್ಗದವರು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಫೀಜ್ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಮೇಯ ಇದೆ. ಈ ನೀತಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೂಡ ಅನ್ವಯಿಸಿ ಫೀಜ್ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಕೊಡುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ನಾಮಿನಾ ಫೀಜ್ ಹಾಕಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಬಹಳ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾಗಿವೆ. ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲು ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ 5 ರಿಂದ 40 ರೂಪಾಯಿ ವರೆಗೆ ಫೀಜ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನರ್ಸರಿ ಎಜ್ಯುಕೇಶನ್ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ ಇಂಥ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಚುರುಕು ಆಗಿ ಮುಂದಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇರುವುದರಿಂದ ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ಈಗ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ಏನೇನೂ ಸಾಲದು. ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಂಥ ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ, ನನ್ನ ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† Sri ANNARAO GANAMUKHI (Afzalpur).—Mr. Speaker, Sir, while supporting the Demand moved by the Education Minister, I would like to offer a few remarks about the language policy of the Government. I feel, Sir, that the three-language formula that is being followed by this State and the other Southern States is really a very good formula which was adopted in 1961 by all the Chief Ministers and the Central Government represented by the deceased Leader Mr. Nehru. Now, Sir, while that three-language formula is not implemented by the Northern States, the Southern States are implementing it with all their resources and they have also made Hindi as a compulsory language. I do not know whether in Madras it has been made compulsory, but Andhra Mysore and probably Kerala have adhered to this three-language formula. Now, I want to ask what the other Chief Ministers have done with regard to this formula. Because Hindi has become the official language after 26th January 1965, everywhere there is a cry that although Hindi has not developed to the extent possible, yet it is imposed on the Southern States or non-Hindi States. Sir, my feeling is that the Hindi States are under the impression that Hindi is not only the official language but also it is a national language for the whole of India; it is not a fact because all the 14 languages are national languages and they are equally important for the whole nation. Although Hindi is important in a way, it has not

-(SHRI ANNA RAO GANAMURTHI)

been developed during the last 15 year period as visualised in the Constitution to such an extent that every State, every linguistic community will embrace it as the official language of India. What is the position now? The position is that excepting a few, people do not know Hindi. Although some of them are appearing for Hindi examinations, they are not conversant with Hindi fully. Some people say that English should not be imposed on Northern States or Hindi area and Hindi should not be imposed on Southern States or Southern India or non-Hindi areas. If that becomes a reality, what will happen is that the two areas will be separate and one will not be in a position to know the other. If the condition of India comes to such a pass, then I think it will be very difficult to unite the whole country. Therefore, Sir, I think at this stage Hindi should have been fully developed; it is not that type of Hindi which is spoken of in Uttar Pradesh or Madhya Pradesh or Bihar or in Northern Indian States, but Hindi which should be developed with the co-operation of all the States. Now, we find that Hindi as visualised in the Constitution has not developed to such an extent. Another thing I should like to say in this connection is that if this formula is adhered to and if English is made compulsory subject, then I think the future generation will know English compulsorily. Everybody will be conversant with English and therefore, what is the harm in speaking English. If you want to do away with it, don't force it on anybody; don't teach it in any schools. You want to teach it as a compulsory language. The tyranny of the matter is that in our State and in other Southern States, four languages have to be learnt by the students, English, Hindi, mother tongue and the regional language. This is the condition in Southern States whereas in Northern States, Hindi and English are the two languages. They are not teaching any other language compulsorily. Therefore, can we continue this tyranny? Again I want to state here that after January 1965, what will happen with regard to the language in the Legislature and the High Court? The enabling provision in the Official Language Act says that after 1965, the Government may introduce Hindi at any stage and at any level. If Hindi were to be introduced at every stage, then you must imagine the difficulty. Of course, the Education Minister is fond of saying that quota system is very good. He does not want quality. As far as his experience goes, he is for expansion of high school education without proper trained teachers and without a good library and equipment. I have no objection for this quantitative expansion. It is necessary. But so far as qualitative expansion is concerned, I think this policy will not be good. Therefore, what I wanted to suggest in this connection is that we should see whether Hindi is developed to such an extent that we can adopt it as the official language. Here in the Legislature also, whatever Bill is passed into an Act, if any ordinance is passed, or any regulation or for that matter any other thing which is to be passed, they may use 'Hindi'. But if 'may' is to be construed as 'shall', then all those things will have to be done in

Hindi and even in the High Court, the Governor with the consent of the President can introduce Hindi. So, I want to know what is the position of our regional languages if Hindi were to pervade us in every field, in administration, in judiciary, in the Official correspondence ?

And, what is the quota system? Sir, this has created a confusion. I should say even in higher services like the all-India Services, if all the languages are to be used in the examination, then all the papers will have to be translated into other languages. If this system were to be allowed, I think, merit will perish very soon from our country. If Hindi is to be introduced in the High Courts and the Legislatures, then, I think the regional language will have no place anywhere. So, somewhere we will have to find a compromise between Hindi and the regional language so that Hindi also finds some place. If English is to be continued as the medium of instruction in High Schools and Universities I think, Kannada and Hindi will have no place in future. So, a definite policy will have to be evolved so that there may be no confusion in the country in the future.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ನಾವು ಬಹಳ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ವಿದ್ಯಾ ವಂತರನ್ನಾ ಮಾಡುತ್ತ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲ ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಕೂಡ ವಿದ್ಯಾ ವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದಂತಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಒದಿದವರು ಎಂದು ಅನಿಸಿಕೊಂಡವರು ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಅರ್ಹತೆ ಹೇಗೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಮಠಗಳು ಅಂತಾ ಇರುತ್ತಾ ಇದ್ದವು ಅಲ್ಲ ಒದಿದಂತಹ ಹುಡುಗ ಎರಡುವರ್ಷ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವನು ಎಂಥಾ ಪುಸ್ತಕವನ್ನಾದರೂ ಓದುತ್ತಾ ಇದ್ದು, ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದು. ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟ್ ಅಂತ ಅನಿಸಿಕೊಂಡವರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಎರಡರಲ್ಲೂ ತಪ್ಪು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ-ಕಿಂದಿನ ಪೈಮರಿ ಸ್ಯೂರ್ ಮೇಷ್ಟರು ಅದನ್ನು ಕರೆಕ್ಕೆ ಮಾಡು ತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಎಂಥಾ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ದೊರೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಹಣವನ್ನೇನೂ ಬಹಳವಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಬೇರೆ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ನ್ಯೂಲುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನೇನೋ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಆ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಡ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಸಾಕಾಷ್ಟು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇದ್ದ ಕಡೆ ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಟಿಂಗ್ ಆಫೀಸರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯ ಎಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಯಾವ ರೀತಿ ಹೇಳಬೇಕನ್ನು ವುದನ್ನು ತಾವೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೋಗಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಹಣಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲ ಏನಾದರೂ ಇದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಸ್ಯೂರ್ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಧನಿಕರು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ರಿಪೇರಿಗೂ ಕೂಡ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಹತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟಡ ಕೂಡ ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿದೆ ಬಿದ್ದು—ಹೋಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂತಹ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ನೇಮಕದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯರು ಮಾತ್ರ ನಾಡುತ್ತಾ ಸಂಖ್ಯಾ ಬಲದ ಮೇಲೆ 50 ಪರ್ಸೆಂಟಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೇ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನೇನೂ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿಲ್ಲ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅರ್ಹತೆ ಇರುವವರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಪೈಮರಿ ಸ್ಯೂರ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಹೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು, ಅವರಿಗೆ ಒಡಗೂಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬರು ಶಿಕ್ಷಕರು ಡಿ. ಎ. ಹ. ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ)

ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವುದೆಂದರೆ ಮಹಾ ಪ್ರಯಾಸದ ಕೆಲಸ, ಹತ್ತು ಹೆಜ್ಜೆ ಕೂಡ ಒಡಾಡಲಾರರು ಅಂತಹವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡಬಾರದು. ಸಂಚಾರ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿ ಇರುವವರಿಗೆ ಕೂಡ ಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಜಾತಿಗಳ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ನ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಒಡ್ಡರು, ಲಿಂಗಾಯಿತರು, ಕುರುಬರು, ದೇವಂಗ ದವರು, ದ್ರಾಹಣರು, ಎರೇಶೈವರು—ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಜಾತಿಗಳು ಇವೆ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ರನ್ ಮಾಡುವಾಗ ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಏನು? ಜಾತ್ಯಾತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂದಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಾತಿಯ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳನ್ನು ರನ್ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ.

ಇಜನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಕೆಲವಕ್ಕೆ ತಾಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಹಣ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ರೆಸಲ್ಯೂಶನ್ ಮಾಡಿ ಕೆಲವು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಬರುವವರೆಗೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದು ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ನಿಂದ ಪರ್ವ್ಸ್ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಡೆಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಈಗ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಇದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮುಂದುವರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಆತಿ ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಜನ ರೋಷದೋಷಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸುವ ಸಂಭವ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ನೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಎರ್ರಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಇಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಒಬ್ಬರು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಏನು ಉದ್ಯೋಗ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳಂತೂ ಟೂರ್ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಟೂರ್ ಬಂದಾಗ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಎರಡು ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೊಟ್ಟೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಸ್ಪಾಂಪ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಒಬ್ಬ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಕೂಡ ಸ್ಪಾಂಪ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂದರೆ ಇದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಒಬ್ಬ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಪಕ್ಷಸುಬಿದ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಾಂಪ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಬಂಧ ಎಜ್ಜುಕ್ಕೇಷನ್ ಡಿವಿಷನ್ ಮಂಟಿನೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದೆ, ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಇಂತಹ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಇನ್ನು ಯಾವ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಸ್ಪಾಂಪ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂದರೆ, ಇನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಗಿರಾತಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ.—ರೂಢಿ ಇದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಕೀಗಲಾ ಅದರ ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಎರ್ರಾ ಪತ್ರಗಳಿಗೂ ಸ್ಪಾಂಪ್ ಹಚ್ಚಬೇಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲೆಂದ ಸಾಧ್ಯ; ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಏಡೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಡೈರೆಕ್ಟರ ಕೆಳಗೆ ಕಮಿಟಿ ಇದೆ, ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಎಂದ ಮೇಲೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ನೇಮಕಮಾಡಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಮಾಡುವುದು ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ; ಮತ್ತು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಈ ನಿರ್ದೇಶನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು ವಿದ್ಯೆ ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತನ್ನು ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಎನ್. ಸಿ. ಸಿ. ಎ. ಸಿ. ಸಿ., ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ಇವೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲು, ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ ಅದರೂ ಕೂಡ ರಸ್ತೆಯ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ಅವರು ಕಲಿತುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ರೀತಿ ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಬರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಹಣ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಬೇಕು. ವಯಸ್ಸಾದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು 23 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾದರೂ ಕೂಡ ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಬಾರದಂಥವರನ್ನಾಗಿ ನೀಡುವುದು ಇದ್ದೀರಿ. ಅವನು ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಎಂದರೆ ಸೆಕೆಂಡ್ ಡಿವಿಜನ್ ಅಥವಾ ಫಸ್ಟ್ ಡಿವಿಜನ್ ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸಿ ಎಂದು ದಿನಬೆಳಗಾದರೆ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಬರುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಅವರ ಜ್ಞಾನದ ಮಟ್ಟ

ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂದರೆ ಹೇಳುವ ಹಾಗೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಯಾವ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಇದರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಏನು ಎಂದರೆ ತುಮಕೂರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದವರಿಗೇ ಬೇರೆ ಪುಸ್ತಕ, ಶಿವಮೊಗ್ಗದವರಿಗೇ ಬೇರೆ ಪುಸ್ತಕ ಈ ರೀತಿ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಹುಡುಗರು ಓದಬೇಕು. ಆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ಓದಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಅವನು ಯಾವ ತರಹದ ವಿಧ್ಯಾವಂತನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಾಗುಣಿತ, ಮಗ್ಗಿ, ಕೋಲ್ಹಾಕ, ನೀತಿ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಾ ಇದ್ದರು, ಈಗ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಕಥೆಗಳೇ ಸಾಕು. ಇನ್ನು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮೇಲ್ಮಾನಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ—ಒಂದು ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಫೇರ್ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ 180 ಜನ ಇದ್ದಾರೆ ಯಾರಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುವುದು ಯಾರಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. 180 ಜನ ಹುಡುಗರು ಇದ್ದರೆ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಒಂದು ಕಡೆ ಕನ್ನಡ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾ ಯಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಡಿ.

Mr. SPEAKER.—The House stands adjourned to meet half-an hour later.

The House adjourned at Three of the Clock and re-assembled at Thirty-five Minutes past Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

Mr. SPEAKER.—I am sorry I was late by five minutes but that was for the purpose of co-ordinating the work which otherwise would have cost fifteen minutes on the Floor of the House. I call upon Sri L. B. Birje to speak.

3-35 P.M.

Sri K. P. REVANNASIDDAPPA.—Sir, I have not concluded.

Mr. SPEAKER.—So far as I am concerned, you have concluded.

Sri K. P. REVANNASIDDAPPA.—Please allow me two minutes more.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member may take two minutes.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 90 ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಷನ್ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವು ಅಭೀಸರುಗಳಿಗೆ ವರ್ಗವಾದಾಗ ಮತ್ತು ರಿಟೈರ್ ಆಗುವವರು ಎಕ್ಸಿಟೆನ್ಷನ್ ಕೇಳುವಾಗ ಜಾತಿವಾದ ಬರುತ್ತದೆ, ಅವರು ಯಾವ ಜಾತಿಯವರೆಂದು ನೋಡಿ ಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸುವುದುಂಟು. ಇದು ತಪ್ಪುಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯವೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮುಂದಾದರೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†Sri L. B. BIRJE (Khanapur).—(Marathi).

Mr. SPEAKER.—Soon after Sri Birje finishes, the reply will begin and I request Hon'ble Members not to make any embarrassing requests.

[Sri C. R. Bange Gowda in the Chair].

(Sri Birje concluded his speech in Marathi.)

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನುಮಾರು 31 ಸದಸ್ಯರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕಾರಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿದ್ದರಿಂದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಏನು ಹೇಳುವುದು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಮಾತನಾಡಿದಂತಹ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ ಏನೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲರದೂ ಒಂದೇ ಸರಿಸಮಾನವಾದಂಥ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಎಲ್ಲ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಬರ್ಚು ಮಾಡುವಂಥ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕೆಲವರು ಬಹಳ ಜೋರಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ನಮ್ರವಾಗಿ ನೂಕನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಯಾರಾರು ಯಾವವ್ಯವಸ್ಥೆ ನೂಕನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಿದೆ ಅದನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂಥಾದ್ದು ಇದೆ. ಇದು ಈ ರೀತಿ ಏಕೆ ಇದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಗೂ, ಉಳಿದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂಥ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಗೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿರುವಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಗೂ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಭೇದವೂ ಇಲ್ಲ. The type of Education we have is the type of education accepted as all India type ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯೇನಿದೆ ಅದನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಾದ್ಯಂತ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ನಾವು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳ ದುಡ್ಡನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಆ ತರಹ ಬೇಡಭಾವ ನನಗೇನೂ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ. ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಬರ್ಚಾಗಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳು ಜರುಗಿವೆ. ಆ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಜಾಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಕಾರಣ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ವಿಸ್ತೃತವಾದ ಮೇಲೆ ಎರಡನೆಯ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಬಂತು. ಆಗ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ಣಾಟಕ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಡಬೇಕು, ದುಡ್ಡು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರ್ಚನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಸಾಲದು. ಅವರು ಕೊಟ್ಟಂಥ 6 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು ಅಂಶವಾಗಿದೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ಣಾಟಕ ದೊಳಗೆ 6-7 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಬರ್ಚು ಎಣಿಕೆ ಹಾಕಿದರೆ ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಏನು ಜಾಸ್ತಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಹಿಂದುಳಿದವರು ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು, ಮುಂದಿರುವವರು ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಳಬೇಕೆಂಬ ನಿಲಿಯಂತೆ ನಾವು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಭೂತವಿದೆಯೆಂದು ಯಾರೂ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಹೈದರಾಬಾದ್‌ನಿಂದ ಬಂದವನಲ್ಲ. ಮುಂಬೈ ಕರ್ಣಾಟಕದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿಗೇನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀವಾನ್ ಸಿದ್ಧಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್ ಅವರು ಮುಂಬೈ ಕರ್ಣಾಟಕದೊಳಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ರೀತಿ ಅವರು ಹೇಳುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮುಂಬೈ ಕರ್ಣಾಟಕದೊಳಗೆ ಒಂದು ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ನುಡಾರಿಸಬೇಕು. ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದವರ ಮೇಲೆಯೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಕೈ ಊರಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಮುಂಬೈ ಕರ್ಣಾಟಕದವರು ಸ್ವಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಈ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಶಿಕ್ಷಣ ಖಾತೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು

ವಹಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಕೈ ಊರಬೇಡಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ಣಾಟಕದವರಿಗೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಎಷ್ಟೋ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಸನ್ಮಾನ ಸದಸ್ಯರು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಕಣ್ಣೀರು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಅವರೇ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಲ್ಕುಗಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದು ಕಾಲೇಜು, ಮತ್ತು ರಾಯಚೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ತ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆ ಇವುಗಳು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇವೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಆದರೆ ಆಲ್ಪರಾ ಕಲಿಯುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯೇನೋ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳೆದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಲಿಟರೇಸಿ ಶೇಕಡ 13-14 ರಷ್ಟು ಇರುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹುಲ್ಲೂರ್‌ಕರ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಧನವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಯಾವ ಭಾಗ ಹಿಂದುಳಿದಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರುವುದೇ ಒಂದು ಆಶೆ. ಆದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಯೇ ಆಗಲಿ ಅದು ತನ್ನ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತರೆ ಆಗ ಆ ಸಂಸ್ಥೆ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಅಲ್ಲಿನ 700 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ 81 ಅಥವಾ 82 ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳಿರಬಹುದು. ಇದನ್ನು ನಾವು ಗಮನದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಎಂಟರ್ ಪ್ರೈಸಿನಿಂದ ಯಾವ ತರಹ ಮನ್ನಣೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹುಲ್ಲೂರ್‌ಕರ್ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮೇಲೆಯೇ ಕೈ ಊರಬೇಡಿ ಮತ್ತು ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ಣಾಟಕದವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮಾತನಾಡಿ ದ್ದಾರೆ. ಅವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವರು ಪ್ರೀ-ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಕಾಲೇಜು-ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳ ವಿಷಯ ಹಾಗೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಉತ್ತಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿ ಸಲುವಾಗಿಯೂ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಮೀಡಿಯಮ್ ಆಫ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಬರ್ಜೆಯವರು ಪ್ರಿ-ನೇಚರ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ದಕ್ಕೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಿ-ನೇಚರ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಡಾ|| ನಾಗಪ್ಪ ಆಫ್ಫಾರವರ ಕೆಲಸ. ಅವರೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ.

4-00 P.M.

ಆದರೆ ನಾನು ಪ್ರೀ-ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಶನ್ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಈ ಘಟನೆ ಪ್ರಕಾರ, ಪ್ರೀ-ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಶನ್ ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅದೆ. ಜನಗಳೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಧೋರಣೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಇದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೇ ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅನ್ನುವ ಮಾತುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇವೆ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಎಜುಕೇಶನ್ ಕಮಿಷನ್ ಬಂದಾಗ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಹ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅದನ್ನು ಅವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಎಜುಕೇಶನ್ ಕಮಿಷನ್ ಮುಂದೆ ಪ್ರೀ-ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಶನ್ ವಿಚಾರ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದು ಅಂಶ ವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಪ್ರೀ-ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಶನ್‌ನ್ನು ನೀವು ಜನಗಳಿಗೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಎಲ್ಲ ಜನಕ್ಕೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇದೆ ಅಲ್ಲ ಎಜುಕೇಶನ್ ಆಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಅಂದರೆ 3-5-6 ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ದೊಡ್ಡ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ಹೋಬಳಿ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇದೆ ಅಲ್ಲ ಜನಗಳು ಮಾಡಬಹುದು. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲ, ಅವರು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ನೀವೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ವಹಿಸಬೇಕು-ಅಂದರೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಶನ್ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಿಗೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಅದೆ

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ)

ರಿಲಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಮಾತನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಎಜುಕೇಶನ್ ಕಮಿಷನ್ ಮುಂದೆ ನಾವು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಶನ್ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಚರ್ಚೆಯಾಯಿತು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಶನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಎನ್‌ರೋಲ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು; ನಮ್ಮ ಸೌತ್‌ಕನರಾದ ಮೆಂಬರಾದಂಥ ಸಾಲೆನ್ನವರು; ಎನ್‌ರೋಲ್‌ಮೆಂಟ್ ನಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ, ನಂತರ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗಿದೆ, ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದದ್ದು ಏಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ: ಎನ್‌ರೋಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಹೀಗಿದೆ:—

ಗಂಡು ಹುಡುಗರು	ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು	ಟೋಟಲ್ ಎನ್‌ರೋಲ್‌ಮೆಂಟ್
1961—62 ರಲ್ಲಿ	94.9	91.9
1962—63 ರಲ್ಲಿ	91.7	86.8
1963—64 ರಲ್ಲಿ	89.16	84.85
ಮೂರು ವರ್ಷ ಸೇರಿ		90.04

ಆಮೇರೆ 1961—65 ರಲ್ಲಿ 30ನೆಯ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 1964 ರವರೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಟೋಟಲ್ ಎನ್‌ರೋಲ್‌ಮೆಂಟ್ 90 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಆಗಿದೆ. ಈಗ ಇದು ಒಂದೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗಾಗಿದೆ ಅಂತ ಅಲ್ಲ; ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷ ಎನ್‌ರೋಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ 6 ರಿಂದ 7, 7 ರಿಂದ 8, 8 ರಿಂದ 9 ರವರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ 90 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ್ದು ಇದೆ. ಆರ್ ಇಂಡಿಯಾ ಫಿಗರ್ 76.4 ಆಗಿದೆ; ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ್ದು ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಇದೆಯೆಂದು ಕಮಿಷನ್ನವರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ; ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಎನ್‌ರೋಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Sri S. RAJAGOPAL (Kolar Gold Fields).—What is the Madras percentage ?

Sri S. R. KANTHI.—I have not got that.

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲ ಸಾರೆನ್ (ಮೂಡಬಿದ್ರೆ).—ಆರ್‌ಇಂಡಿಯಾ ರೆವರ್ ಶೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾನ್ಟನ್ ಪರ್‌ಸೆಂಟೇಜ್ ಏನಿದೆ, ಶೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾನ್ಟನ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮೈಸೂರು ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—ಅದನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ, ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಎನ್‌ರೋಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಎನ್‌ರೋಲ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಆರ್ ಇಂಡಿಯಾ ರೆವಲ್ಯೂಷನ್ ಎಷ್ಟೋ ಮೇಲೆ ದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ 3ನೆಯದಾಗಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಕೇರಳ, ಎರಡನೆಯದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಮೂರನೆಯದು ಮೈಸೂರು. ಈ ಮೂರು ರಾಜ್ಯಗಳೂ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವವುಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದು ಮೂರನೆಯದು ಇದೆ. ಆಮೇರೆ, 9 ರಾಜ್ಯಗಳು ಮುಂದುವರಿದ ರಾಜ್ಯಗಳು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆ ಅಡವಾನ್ಸ್‌ಡ್ ಸ್ಕೀಮುಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ 5ನೆಯ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ನಂಬರ್ ಎಷ್ಟಾದರೂ ಇರಲಿ, ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಅಡವಾನ್ಸ್‌ಡ್ ಸ್ಕೀಮಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಶನ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವಾಗ, ಕೆಲವರು ಅಟೆಂಡೆನ್ಸ್ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಟೆಂಡೆನ್ಸ್ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ಅಟೆಂಡೆನ್ಸ್ ಪರ್‌ಸೆಂಟೇಜ್ 60 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ; ಅಂತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಇದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ, ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅಟೆಂಡೆನ್ಸ್ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದು ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಹಾಜರಾತಿ ಸತ್ವಾಹಗಳನ್ನು (ಅಟೆಂಡೆನ್ಸ್ ವೀಕ್ಸ್) ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಮಾಡಬೇಕು ಅನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

ಅಮೇರಿ ಮಿಡ್-ಡೆ-ಮೀರ್ಸ್ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಪುರವರು ಕಟ್-ಮೋಷನ್ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಿಡ್-ಡೆ-ಮೀರ್ಸ್ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕೇರ್-ಆರ್ಗನೈಸೇಶನ್‌ರವರು ಇದರ ಕೆಲವನ್ನು ನೋಡಲು ಇದ್ದಾರೆ. ಅದು ಅಲ್ಲದೆ ಕೇರ್-ಆರ್ಗನೈಸೇಶನ್ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಶನಲ್ ಆರ್ಗನೈಸೇಶನ್. ಅಮೆರಿಕದಿಂದ ಬಂದವರು ಇದರ ಡೆಕ್ಲೇರೇಷನ್ ಇಲ್ಲ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಮೇರಿಕನ್ ಅಫೀಸರುಗಳು ಬಂದವರು ಇಡೀ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟದ ಸ್ಕ್ರೀಮ್ ಏನಿದೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು. ಅವರು ಇಡೀ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದು ಒಂದೇನೇ ನಂಬರ್ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬರ್ಚಿಯವರು ಇದರಿಂದ ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಟೈಮ್ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಊಟ ಮಾಡಿಸುವುದರಲ್ಲೂ ಟೈಮ್ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕಮಿಟಿಗಳು, ತಾಲ್ಲೂಕು ಲೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡುಗಳು, ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಗಳು ಇದರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ವರದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮಾಡಿದಾಗ ಶಿಕ್ಷಕರ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಶಕ್ತವೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಗಡ್ಡ್ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಮತ್ತು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಳಗಾಂವೆಲ್ಲ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಯೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳವರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಇಂಥ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕಮಿಟಿಗಳು, ತಾಲ್ಲೂಕು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡುಗಳು, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಹಾಗೂ ಸ್ಕೂಲ್ ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಡೆಸಿದರೆ ಶಿಕ್ಷಕರ ಭಾರ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಟೀಚರುಗಳು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಒ. ಸಾಮಜಿ (ಬೆಳಗಾಂ II).—(ಮುರಾಬಿ).

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಮಿಲ್ಸ್‌ಪಾಡರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹುಳು ಆಗಿ ಅದು ಕಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವು ಕಡೆಯಿಂದ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು. ಅದು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಏನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅದು ಕೇರ್-ಆರ್ಗನೈಸೇಶನ್ ಮತ್ತು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಬೇಕು ಏನೂ. ಇದ್ದರೆ ನೋಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪಾಡರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹುಳು ಬೀಳಲಾರದು, ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಅದರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇರ್-ಆರ್ಗನೈಸೇಶನ್ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರೋಣ. ಮಿಡ್‌ಡೆ ಮೀರ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು; ಪರದೇಶದ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಾನ ಮಾನ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಇಲ್ಲ ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಹೊರಗಿನವರಿಂದ ನಾವು ಪಡೆಯುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇರ್ ಆರ್ಗನೈಸೇಷನ್‌ನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮಿಡ್‌ಡೆ ಮೀರ್ಸ್ ಸ್ಕ್ರೀಮ್ ಎಂದು ಏನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇರ್ ಆರ್ಗನೈಸೇಷನ್‌ನವರು ಈಗಾಗಲೇ ಸುಮಾರು ಎಂಟು ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಹೆಂಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 33 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 25ರಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೇರ್ ಆರ್ಗನೈಸೇಷನ್‌ನವರು ಅನ್ನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೇರ್ ಆರ್ಗನೈಸೇಷನ್‌ನವರು ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ ಸುಮಾರು 30 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದಾರೆ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 32 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದಾರೆ. ಹೊರದ ವರ್ಷ ಸುಮಾರು 10 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರು ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಗಳು, ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳವರು ಕೂಡ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವೆಂತ ಕೊಡುವುದೂ ಇದೆ. ಇಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ಈ ಕೇರ್ ಸಂಸ್ಥೆಯಂತಹವರು ಹೊರಲು ನಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಗತಿಯೇನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ನಾವೇ ಹೇಗೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇರ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಒಂದು ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಶನಲ್ ಆರ್ಗನೈಸೇಷನ್. ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಡಾರಿಂಗ್‌ಬರ್ ಇನ್‌ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಹೊರತು ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರಾಜಕೀಯದ ಸ್ವಿಗ್ಗ್ ಇದೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಅಮೆರಿಕಾ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ)

ದೇಶದ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನಿರೀಕಾ ದೇಶದವರು ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಕೊಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೂ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದರಂತೆ ನಾವೂ ಕೂಡ ಕೇರ್ ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ಕೊಡುವಂತಹ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯದೇ ಹೋದರೆ ನಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಇವರ ಸಹಾಯ ಪಡೆದೇ ಈ ಸ್ಥಿತಿಮನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಇನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಟ್ರೇನ್ಡ್ ಟೀಚರುಗಳಲ್ಲದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಟ್ರೇನ್ಡ್ ಟೀಚರುಗಳು ನಿಗುವುಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಅದರಿಂದ ಅನ್‌ಟ್ರೇನ್ಡ್ ಟೀಚರುಗಳನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಟ್ರೇನ್ಡ್ ಟೀಚರುಗಳನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನಿಗುವುಡಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅನ್‌ಟ್ರೇನ್ಡ್ ಟೀಚರುಗಳನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅನ್‌ಟ್ರೇನ್ಡ್ ಅಗಿರುವವರನ್ನು ಟೀಚರುಗಳಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಇಲಾಖೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಟ್ರೇನಿಂಗಿಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಟ್ರೇನಿಂಗ್ ಆಗಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತಹ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಖಾಯಂ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಗ 70 ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಟ್ರೈನಿಂಗು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕಾರೇಜುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 7,000 ಜನಕ್ಕೆ ಟ್ರೈನಿಂಗು ಸಿಕ್ಕಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ, ಅದರಂತೆ ತರಬೇತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್‌ಟೀಚರ್ ಫುರ್ ಇರುವುದರಿಂದಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಎನ್ನುವುದು ತಪ್ಪು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡಿ ಇನ್‌ಟೀಚರ್ ಫುರ್ ಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸ್ಟ್ರೆಂಗ್‌ತನ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ನಮಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ದುಡ್ಡುಗಳನ್ನೂ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಿಲಿಮಿನರಿ ಸ್ಪೆಷ್ ಆಗಿ ಇದನ್ನು ನಾಲ್ಕನೇ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ 65-66ರಲ್ಲಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನ ಸ್ಕೂಲು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ವಿಷಯ. ಇದರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾದ ಚರ್ಚೆಯಾಯಿತು. ಸ್ಕೂಲು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 62-63ರಲ್ಲಿ ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಶಾಲೆಯ ರೂಮು ಅಥವಾ ಹಾಲುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ರೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಮರದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಕಾಡುಗಳಿಂದ ಉಚಿತವಾಗಿ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬರ್ಚು ಸುಮಾರು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಒಂದೊಂದು ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಬರಬಹುದು, ಈ ರೀತಿಯಾದ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈಚೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರು ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ದಿವಸ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆಯವ್ಯಯದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇಂತಹ ಉತ್ತಮವಾದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ವರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಒಂದು ಶಾಲೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ನು ಎಂದು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕಡೆಯಿಂದ ಮರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿರುವ ಟೀಚರುಗಳ ರೆಸಿಡೆನ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ಯಾರ್ಟರುಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟು ಬೋರ್ಡ್ ಮೂಲಕ ಮರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅನಮಾನವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಬಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಅಂದಾಜು ಬರಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ನಿಗದಿಪಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ರೂಮುಗಳಿರುವ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಅಗಿಂದಾಗಿ ನಿಗುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 10 ರಿಂದ 15 ರೂಮುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು 20 ರಿಂದ 25 ರೂಮುಗಳವರೆಗೆ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಈ ರೂಮುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರೆದು ಸರ್ಕಾರದ ಕಡೆಯಿಂದ ಪುರೈಸನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಂಡು ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಮರವನ್ನು ಕಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈಗ ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹ್ವಾರಂಭವಾದ ಮೇಲೆ

ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆರೆ ಬಾಳುವಷ್ಟು ಮರವನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಶಾಲೆಯ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ರಾಲ್ಫ್ ಲೆಕ್ಕ ಸಿಗುತ್ತದೆ. 6-63ರಲ್ಲಿ ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲಾ ಕಡ್ಡವವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಏನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈಗ ಹೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ರಾಲ್ಫ್ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪಂಡಾಯತಿ ಕಮಿಟಿಗಳಿವೆ, ಅವರಿಗೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಜವಾಬುದಾರಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಜವಾಬುದಾರಿಗಳೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಇದೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ನವರು ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನೂ ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ 40 ಸ್ಕೂಲು ರೂಮುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು 30 ರೂಮುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು 20 ರೂಮುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ರೂಮುಗಳನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿ ಎಂದು ಇರುತ್ತೆ. ಅವರು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಈಚೆಗೆ ಅರಕಲಗೂಡು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ನವರು ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸುಮಾರು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 35 ರೂಮುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಸಿರಾ).—ನಮ್ಮ ಸಿರಾದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ರೂಮುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—ಸಿರಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಹಾಗಿರಬಹುದು. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ರೂಮುಗಳನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಸುಮಾರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 172 ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿವೆ. ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ರೂಮುಗಳಂತೆ 172 ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಆಗಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವೇ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಾನು ಇದರ ಸ್ಪಾಟಿಸ್ ಟೆಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನೋಡುವಾಗ ಸುಮಾರು ಇನ್ನು ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಸ್ಕೂಲು ರೂಮುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ತಾಲ್ಲೂಕು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಕಟ್ಟಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಇದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಸಾವಿರದಷ್ಟು ರೂಮುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಟ್ಟಬಹುದು. ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು 5,000 ಸ್ಕೂಲು ರೂಂಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬಹುದು. ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ನವರೂ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಹತ್ತು ಹತ್ತು ರೂಂಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬರೆದರೆ ಅವಕ್ಕೆ ಆಗುವಷ್ಟು ಮರವನ್ನು ಕೊಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಸುಮಾರು 17 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ಷ 12 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಆಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ 15 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನೆ ರಾಲ್ಫ್ ತಾವು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಇಲ್ಲ ತಾವು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ನಾನು ಇವೊತ್ತು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮದ್ದೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಬಿ.ಡಿ.ಒ. ರವರೊಡನೆಯೂ ಮಾತನಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ 30-35 ಸ್ಕೂಲು ರೂಮುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 20-25 ರೂಂಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದರಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿನ ಬಿ.ಡಿ.ಒ. ಅಗಿರುವವರು ಇಷ್ಟೆ ರಾ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಬಹಳ ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾದುದು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ.—ಮದ್ದೂರು ಬಿ.ಡಿ.ಒ. ಏನು ಹೇಳಿದರು ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—ಇನ್ನು 25 ರೂಂಗಳನ್ನು ಶಾಲೆಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಬಹುದು ಎಂದು. ಇದೇ ರೀತಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ದುಡ್ಡು, ಇಲ್ಲವೆ ಮರ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ವರೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಐದನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿಯುವದರೊಳಗಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳೂ ಕಟ್ಟಡ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿರಿ ? ಎಷ್ಟು ಸ್ಕೂಲು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—5ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿಯುವದರೊಳಗಾಗಿ ಟ್ರೀನಿಂಗ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಕಂಪ್ಲೀಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಅಂದಾಜು ಇದೆ. ಎಲ್ಲ ಮೂಕಿ ಜಮಾವಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಬೇಕಾದರೆ ತರಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ)

ಅ ಮೇಲೆ ರೆಸಿಡೆನ್ಸ್ ಆಫ್ ಟೀಚರ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಯಲ್ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಈಗ ಸಾಕಷ್ಟು ಇಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆ ಇದೆ. ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 4ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 20 ಸಾವಿರ ರೂಮ್ಸ್ ಬೇಕೆಂದು ಅಂದಾಜು ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ರೆಕ್ಕಾ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ನಾಲ್ಕನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಜನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಇನ್ನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮನವರು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಧವರಾವ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಭಾಗೀರಥಮ್ಮ ಇವರೂ ಸಹ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇವೆ. ನಾಲ್ಕನೇ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತವತ್ಸಲಂ ಕಮೀಟಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎನ್‌ರೋಲ್‌ಮೆಂಟ್, ಅಟೆಂಡೆನ್ಸ್ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ನಾಲ್ಕನೇ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಇದನ್ನು ತರೋಣ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಪ್ಪ (ಹೆಬ್ಬಾರು).—ಮಹಿಳೆಯರು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಇರುವವರಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದು ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಒಡಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಸ್. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ (ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ).—ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ರೇಸಿಗೆ ಬರುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ವಿಚಾರ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ರೇಸ್ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ.

ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಅಟಾಚ್ ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡು ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇಂದು ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಗರ್ಲ್ಸ್ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಕಟ್ಟಿದ ಹಾಗೇ ಇದೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಕೊನೆಯ ಒಳಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಿವೇಶನ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜಾಗ ಕೊಡಿಸಿದರೆ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜ್ಯುಕೇಶನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಸ್ಕಾಫ್ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ ಎನ್ನು ತಕ್ಕಂಥ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಗಾಗಿ ನಾವು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ 3 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬರ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇದು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕು. 5 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ವರೆಗೆ ಬರ್ಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಅಂಶ ಇದೆ. ಅದನ್ನು 4ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ಬುಕ್ಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬದಲು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಮಾತು ಒಂದು ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 1965-66 ರಲ್ಲಿ 5ನೇ ಕಾನ್ ಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ಬುಕ್ಸ್ ನ್ಯಾಷನಲೈಜ್ ಆಗುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಥೇರಿಂಟ್ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್ ಆಗಿ ಪುಸ್ತಕ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಪುಸ್ತಕ ಬೇರಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಆರೋಪ ಸರಿಯಲ್ಲ. ನ್ಯಾಷನಲೈಜೇಷನ್ ಆಫ್ ಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ಬುಕ್ಸ್ ತೀವ್ರ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. 1967-68ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಎಲ್ಲ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲೈಜ್ ಮಾಡೋಣ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನ್ಯಾಷನಲೈಜ್ ಆದ ಮೇಲೆ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ಬುಕ್ಸ್ ನ್ಯಾಷನಲೈಜ್ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಇದೆ. ಒಂದೊಂದು ಜೋನು ಮಾಡಿ ಪುಸ್ತಕ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸದಸ್ಯರು ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲೈಜ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಆಗಿ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ

ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅವಿವಾಧವಾಗಿ ಹಚ್ಚಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಕಾರದ ಫೋರಣ್ ಏವಿದೆ. ಎಂದರೆ, ಮುಂದಿನ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಹತ್ತನೇ ಕ್ಲಾಸಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನ್ಯಾಷನಲ್‌ಗೆ ಮಾಡಬೇಕೋ ಎಂದಿದೆ. ನ್ಯಾಷನಲ್‌ಗೆ ಆದ ಮೇಲೆ ಇಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ ಸ್ವಾಫ್ ಎಫಿಶಿಯಂಟಾಗಿರಬೇಕು, ಶಿಕ್ಷಕರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಎಜ್ಯುಕೇಶನ್ ಇದರ ಮಾರ್ಪಡೆ ತಮಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಆಫೀಸರರು ತರಬೇತಿ ಪಡೆದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಫಿಲ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಲಿ ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಹೋದ ವರ್ಷ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಇನ್ನು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜ್ಯುಕೇಶನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೈಯನ್ಸ್ ಎಜ್ಯುಕೇಶನ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯಲಿ ಎಂದು ಸೈಯನ್ಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಪನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಎಂದರೆ, ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸೈಯನ್ಸ್ ಅಭ್ಯಾಸ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಲಿ, ಸರಿಯಾದ ಟೀಚರ್ಸ್ ಕಳಿಸುವ ಅನುಕೂಲತೆಗಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ಇನ್ನು ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಫೆಲೋಶಿಪ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಇದು ನಿಜವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಬಹಳ ಫೆಲೋಶಿಪ್ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಡಲಾರದೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಬರೀ ಸರಕಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ಇದು ಎಲ್ಲರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳವೆ, ಕೆಲವು ಬೋರ್ಡ್ ಶಾಲೆಗಳವೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ರಿಜಲ್ಟ್ ಏತಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ 55 ಪರಿಸೆಂಟ್ ರಿಜಲ್ಟ್ ಬಂದಿದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸಹ ಇಷ್ಟೇ ರಿಜಲ್ಟ್ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಬಂದಿದೆ. ಒಂದುಕಡೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ರಿಜಲ್ಟ್ ಬರುತ್ತದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಏತಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಸಹ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಸರಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರಕಾರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜ್ಯುಕೇಶನ್ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆ ಇದೆ, ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಇದೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಇದೆ, ಸ್ಥಾನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆಯಲಿ ಎಂದು ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಕಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಶಿಕ್ಷಕನು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆಯೇ ಹೋಗಿಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಜನ ನೋಡಬೇಕಲ್ಲವೇ ?

4-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಇಂಥ ದೂರುಗಳು ಬಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—ಆ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿದೆ. ಅದನ್ನೂ ಸಹಾ ಸರ್ಕಾರ ಈಗ ಆರೋಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಆ ದುಡ್ಡು ಆಕಾಶದಿಂದಲೇನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಜನರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ವಸೂಲಾಗಿದೆ. ಅದು ಜನತೆಯು ಕೊಟ್ಟ ದುಡ್ಡು. ಜನತೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಈ ಹಣವನ್ನು ಯಾವು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಏಷ್ಟೆಷ್ಟು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಂಥ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ ಇದನ್ನು ನಾವೂ ನೀವೂ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈಗ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದು ಆರೋಪನೆ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಈ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಸ್ಕೂಲ್ಸ್, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಸ್ಕೂಲ್ಸ್ ಮತ್ತು ಡಿ.ಇ.ಬಿ. ಗಳನ್ನು ಡಬ್ಲ್ಯು ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಜನರು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸತಕ್ಕ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ ಎಂದರೆ ಅಧಿಕಾರ ವಿಕೇಂದ್ರೀ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ)

ಕರಣ; ಇದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ದೂಷಣೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಕಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಜನರ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಒಮ್ಮೆ ತೀವ್ರ ದಿಸೆಂಟ್ರಲೈಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅಷ್ಟೂ ನಮಗೆ ಇದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮೂಡಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ—ಅವರಲ್ಲರೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರಾಗಿ ಸೇರಿಬಿಡೋಣ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದೆ. ಆದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಂಬಳವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವೂ ಸಹಾ ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಾಲ್ಕನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕಡಮೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಂತೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಹೀಗೇ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೂ ಸಹಾ ಬಿ. ಎ. ಬಿ. ಟಿ. ಆಗಿರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ 200 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತಹ ಸಂಬಳ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಧೈಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೇನೇ ಇದು ಸಾಧ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಈಗಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಒಮ್ಮುಕೇಶನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ತಿಕ್ಷಣವೇನೋ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹುಡುಗರು ಹುಡುಗುಬಿಟ್ಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಊಟವಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆವು ವಕ್ಕೆ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇವರಲ್ಲರಿಗೂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಬಟ್ಟೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಚಾರ. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಒಂದು ಹೋದ ವರ್ಷ ಉಚಿತವಾಗಿ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹಂಚತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕನೇ ವರೆಗೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರ್ತಾಗಿದೆ, ಈ ವರ್ಷ 7 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ತಾಗಿದೆ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಆಗತಕ್ಕ. ಆದರೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಭಾರವನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರವೇ ಹೊರಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಮಾತು ಆದರೆ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ನನಗೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆಗಳ ವಿಚಾರವೇನೂ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂತ ಹೇಳಿದರು, ಆದರೆ ನಾನೇನೂ ಆಕಾಶದಿಂದ ಬರಲಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವುಗಳ ಅಡಳಿತದಲ್ಲಿ ನ್ಯೂನತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಹೀಗೆ ಇರುತ್ತದೆಂದಾಗಲೇ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂದಾಗಲೇ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ರೋಷದೋಷಗಳು ಇರಬಹುದು. ನಾನು ತಮಗೆ ಮುಚ್ಚು ಮರೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಏನು ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಜಾಗ ಇಲ್ಲ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಸುಕರಣಿಗಳಿಲ್ಲ, ಲೈಬ್ರರಿಗಳ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ, ಒಳ್ಳೆಯ ಟೀಚಿಂಗ್ ಸ್ಟಾಫ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಕೆಲವರು ಇಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸ್ಟೇಟ್ ಲೆವೆರ್ ರಿಕ್ಯೂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್‌ರ ಹಾಕಿ ಬೇರೊಂದು ನೌಕರಿ ನಿಗದಿತನಕ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂಥ ಜನರೂ ಅಲ್ಲದ್ದಾರೆ, ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ರೀತಿ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅ ಒಮ್ಮುಕೇಷನ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ನನಗೇ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನುರಿತ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾಯರ ಒಂದು ಭಾರ್ಜನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಪರಿಮಾಣಕ್ಕಿಂತ ಕ್ಯಾಂಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಯೋಗ್ಯ. ಅದರ ಕ್ಯಾಂಟಿಟಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಂಟಿಟಿ ಒಡವಾರದು, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಇದನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮಾತು. ಇನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಸೈನ್ಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ನಾವು ಅವುಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ನುರಿತ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಜಾಣರಾಗಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಸಹಾಯ ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು

ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ. ಇದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಾನೂ ಕೂಡ ಆ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ವರ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಾಣ ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಅವರ ಒಂದು ವಿಶ್ಯಾಮುಖ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹುಡುಗರು ಇರುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಮಾಡೋಣವೇ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ರೈಬರಿಗಳನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಕೂಡ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವಿಶ್ಯಾಮುಖ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ನಾವೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿವೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರು 4,5,6, ಮೈಲಿಗಳನ್ನು ನಡೆಯಬೇಕಾಗುವುದು, ಮದ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟಕ್ಕೆ ಅವರು ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಾಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟನಂತರ ಅವರು ಮತ್ತೆ 4-5-6 ಮೈಲಿಗಳನ್ನು ನಡೆದು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ರಾತ್ರಿ ಊಟಮಾಡಿ ಅವರು ಮಲಗಿದರೆ ಸಾಕು ಎನ್ನುತ್ತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಹಾಗೂ ಅವರಿಗೆ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಉತ್ತಮ ನುರಿದಂಥ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಬೇರೆ ಒಡಗಿನದೇ ಇರುವುದರಿಂದಲೂ, ಮನೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಅವರಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಹುಡುಗರು ನಗರಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಳ್ಳೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒದಿದಂಥ ಹುಡುಗರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ, ಆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಮಕ್ಕಳು ಈ ಮೆಟ್ರಿಕ್ ನಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗತಕ್ಕ ಹುಡುಗರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಪೀಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅವರಿಗೆ ಹಾಗೆ ಕಂಪೀಟ್ ಮಾಡಿ ನಿೀಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಈಗ ಉದ್ಭವವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ.ಗೆ 19 ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ ಪಾಸಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಾತ್ರ ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹುಡುಗರು ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಅಪರೂಪ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕಾರಣಗಳು ಹಲವಾರಿವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಮುಖ್ಯವನ್ನು ಒಂದಾವರ್ತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಇದು ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳು ನನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನೇ ನಾನೀಗ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರ ಮುಂದೆಯೂ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನೆಯದು: ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ದೂರದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟನಂತರ ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಟವಾಡಿದಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಮನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ದೀಪ, ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಗಾಗಿ ಪಾಠ ಹೇಳಲು ಅಲ್ಲೇ ಇರತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಬಳವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಇಷ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿದರೇನಾದರೂ ಆನುಕೂಲವಾದೀತೆ ಎಂತ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲ ಮಾನ್ಯ ಶಿವಪ್ಪ ನವರು ಇರತಕ್ಕಂಥ ಕಾಂತರಾಜಪುರದಲ್ಲಿ ಸರಿಹೋಗಬಹುದು, ಆದರೆ ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಏನು ದೊಡ್ಡ ಹಾವಳಿಯಿದ್ದಿದೆ ಎಂದರೆ—ಅದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಟ್ ಟ್ಯೂಷನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದೇ ಆಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಶಕ್ತಿ ಬಹಳ ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದಾದ ವಿಚಾರ ಶಕ್ತಿ ಇಂಥ ಒಂದು cooked up food ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಕುಂದಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದಾದ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಊಹೆಮಾಡಿ ಅವರು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಹುಡುಗರನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ರಿಸರ್ಚ್ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವಂತಹದು ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು, ಅದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ನನಗೆ ಏನು ರೆವೇರೇಷನ್ ಆಯಿತು ಎಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಹ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದು ಬಂದದ್ದು ಏನೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎರಡು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲೂ ರಿಸರ್ಚ್ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು 60—70 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬಂದಿದೆ ಏನೇನು ಮಾಡಿದಿರಿ, ಹೀಗೇಕೆ ಆಯಿತು ಎಂದು ಕೇಳಿದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೇಳಿದರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಗ ನಾವು ರೀಡಿಂಗ್ ಹೋಲಿಸನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಕ್ಲಾಸ್ ಓಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಅದರಿಂದ ರಿಸರ್ಚ್ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಸಿನೆಮಾ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಇಂಟ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಟ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ)

ಇನ್ನು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಪ್ರೀ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಮಾತು ಬಂದಿದೆ. 63-64ನೇ ಸಾಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ರೆಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆ ರೆಕ್ಕೆದಲ್ಲಿ ಏನು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ಒಟ್ಟು 3 ಲಕ್ಷ 45 ಸಾವಿರ ಜನ ಮಕ್ಕಳು ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇವರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 3 ಲಕ್ಷ 2 ಸಾವಿರ ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಫೀಜನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. 46 ಸಾವಿರ ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಫೀಜನ್ನು ಕೊಡುವವರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಡಿಪೆನ್ಸೆ ಪರ್ಮಿಟ್, ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ಸಫರ್ಟ್, ಎಸ್. ಸಿ. ಎಸ್. ಟಿ. ಕಾನ್ಸ್ ಇದರಲ್ಲಿ 6 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ. 87 ಪರ್ಮಿಟ್ ಜನರಲ್ ಆಗಿ ಫೀಜು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. 6 ಪರ್ಮಿಟ್ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಇಂಟರೆಸ್ಟ್ ಇರುವವರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಇದು ಒಟ್ಟು 93 ಪರ್ಮಿಟ್ ಆಯಿತು ಇನ್ನು 7 ಪರ್ಮಿಟ್. (6.9 ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ) ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು 23 ಸಾವಿರ ಜನ ಫೀಜು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಜನರಿಂದ 10-11 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ರೆಕ್ಕೆ ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ನಮಗೆ ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ ಇದೆ. ಇದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಡಿಸುವಂತಹ ವಿಚಾರವಲ್ಲ. 11 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಅಷ್ಟು ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ರೆಕ್ಕೆ ಕೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ಏಕೆ ಬಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನಾನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹಿಂದಿ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಈ ವರ್ಷ ಮೆಟ್ರಿಕ್ಯೂಲೇಷನ್‌ಗೆ ನೂರಕ್ಕೆ ಎಂಬತ್ತರಷ್ಟು ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ, ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಎಂದವರಿಗೆ, ಎಕ್ಸೆಂಪ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಅನೇಕರು ಕಲಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಕಲಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಇಲ್ಲಿ ತ್ರಿರಾಂಗ್ಯೇಜ್ ಫಾರ್ಮ್ಯುಲಾ ಏಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶಂಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ತ್ರಿರಾಂಗ್ಯೇಜ್ ಫಾರ್ಮ್ಯುಲಾ ಏನಿದೆ ಎಂದರೆ The three-language formula is an accepted all India policy. ಆದ್ದರಿಂದ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಂಪರ್ಸರಿಯಾಗಿ ಮೈನಾರಿಟೀಸ್ ಮೇಲೆ ಹೇರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ That is not an accepted policy ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಶಿವಪ್ಪನವರಿಗೆ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ 93ರಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕನ್ನಡ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಮೈನಾರಿಟೀಸ್ ಮೇಲೆ ಹೇರದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿರ್ಜೆ ಅವರು, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ಕದಂ ಅವರು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಬೇಡ ಎಂದರೆ ಒಟ್ಟು ಬಿಡಲಿ, ಏಕೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೇರಬೇಕು ?

Sri B. P. KADAM (Karwar).—I protest. We never said that we do not want Kannada. All that we have said that is those who want education in Marathi must be given full facilities.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಅದು ಸರಿ. ಮರಾಠಿ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಯಾವುದನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆ ದೂರನ್ನು ರಾಂಗ್ಯೇಜ್ ಕಮಿಷನ್ ಮುಂದೂ ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಆಮೇಲೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ ಮೇಲೆ ನಿಲುವು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುವಂತಹ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎರಡೂರೂ ಏನಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಇದ್ದರೆ ಹೇಳಿ, ಅದು ಬೇರೆ ಮಾತು. ಆದರೆ ಫ್ಲಾಟ್ ಚಾರ್ಜಸ್ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಮುಂಬೈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷ ಬಾಳುವೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಬಹಳ ಜನ ಇವತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರ ಲ್ಲೂರು ಕೂಡ ನನಗೆ ಪರಿಚಿತರು, ಗೆಳೆಯರು ಮತ್ತು ಜತ್ತಿಯವರಿಗೂ ಕೂಡ ಅವರು ಗೆಳೆಯರು ಅವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜತ್ತಿಯವರಾಗಲಿ ನಾನಾಗಲಿ ಎಲ್ಲೆಯವರೇ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ ಅಲ್ಲೆಯವರಗೂ ನಿಮಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಈ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಏಕೆ ಕಂಪ್ಲೇ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಇಂತಹ ದೂರುಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ ಅವನ್ನು ಸರಿಮಾಡೋಣ. ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಕಲಿಯಬೇಕು, ಕಲಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಈಗ ಯು. ಪಿ. ಎಸ್. ಸಿ.ಗೆ ಯಾವ ಭಾಷೆ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಸಲಹೆ ವಾಗಿ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು. ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಬರೆಯಬೇಕು ರೀಜನಲ್ ರಾಂಗ್ಯೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಏಕೆ

ಬರೆಯಬಾರದು ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವರೊಡನೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಮತಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಕೂಡ ಅದೇ ಆಗಿದೆ. ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಬೇಡ ಅಂತ. ಇದರಿಂದ ಬಾಲ್ಯನ್ಯಾಸೇವನ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ ಆ ರೀತಿ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಮಾತ್ರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು ಆದರೂ ಕೂಡ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದರೂ ಕೂಡ ಯಾವ ಪಕ್ಷವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಆಗಿ ಓದುತ್ತಾರೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಯು. ಪಿ. ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಕೂಡ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದುತ್ತಾರೆ, ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರಿ, ಹಿಂದಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತೊಂದರೆ ಬಹಳವಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಅಸೋಸಿಯೇಟ್ ರ್ಯಾಂಗ್‌ಗೇಜ್ ಆಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾವು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ದರೆ ನಮಗೆ ಹಿಂದಿ ಬೇಡ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—ಈಗ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಅಸೋಸಿಯೇಟ್ ರ್ಯಾಂಗ್‌ಗೇಜ್ ಆಗಿರಬೇಕು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಇರಬೇಕು—ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾನು ಹಿಂದಿಯವರುಗಳು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಹೋಗಲಿ ಎಂದು ತ್ಯಾಜ್ಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಭೇದ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಿಂದಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಭಿವಿವರಣೆ ರ್ಯಾಂಗ್‌ಗೇಜ್ ಆಗಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾವೇ ಆದರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ನ್ಯಾಷನಲ್ ರಾಂಗ್‌ಗೇಜ್ ಆಗಬೇಕು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಅವಲಂಭಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಜೊತೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾದ ಶಿವಪ್ಪ ನವರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಏಕೆ ಕನ್ನಡ ಮೀಡಿಯಂ ಆಗಿ ಬಾರದು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಮೀಡಿಯಂ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಶತಕೃದ್ವಿಧವೇ ಇದ್ದರೆ ಕೆಲವು ಸಬ್ ಕ್ವೆಸ್ಟನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ದರೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಹೇಳಿಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನನಗೂ ಅವರಿಗೂ ತತ್ವಶಃ ಭೇದ ಇಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಪಿ.ಎಸ್.ಸಿ.ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಾರದು, ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಈಗ ರಾಜ್ಯ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡವಾಗಿರುವಾಗ ಏಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬ ವಿಚಾರ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಜನತೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬರುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಕನ್ನಡ ಮೀಡಿಯಂ ಇದೆ. ಕನ್ನಡ ಈಗ ರೀಜನಲ್ ರ್ಯಾಂಗ್‌ಗೇಜ್ ಮತ್ತು ಮದರ್ ಟಂಗ್ ಆಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ಸ್ಥಾನವಿತ್ತು, ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ಮೂರನೆಯ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಈಗ ಮೊದಲನೆಯದು ರೀಜನಲ್ ರ್ಯಾಂಗ್‌ಗೇಜ್, ಎರಡನೆಯದು ಹಿಂದಿ, ಮೂರನೆಯದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಆಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ರ್ಯಾಂಗ್‌ಗೇಜ್ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ 65-66ನೆಯ ಸಾಲಿನಿಂದ 3ನೆಯ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡಿನಿಂದ ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂ ಇರಕೂಡದು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಮತ. ಮೊನ್ನೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿದ್ದರು. ಫಂಚ್ ದೇಶದವರು ಇಂಗ್ಲೀಷು ಕಲಿತು ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಕೇಂಬ್ರಿಡ್ಜ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ರೀಜನಲ್ ರ್ಯಾಂಗ್‌ಗೇಜ್ ಒಟ್ಟು ಬೇರೆ ಭಾಷೆ ಮೀಡಿಯಂ ಆಫ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಆದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ನಾವು ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಜನತಾ ಶಿಕ್ಷಣ ನಡೆಸುವಾಗ ರೀಜನಲ್ ರ್ಯಾಂಗ್‌ಗೇಜಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವ ಮೂರ್ತಿ.—ಉರ್ದು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಲೇನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—ಉರ್ದು ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಭಾಷೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಉರ್ದು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಭಾಷೆಯು ಗತಿಯೇನು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಾನೊಂದು ಪ್ರತಿಪಕ್ಷ ಹಾಕುವುದು ನಾವು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂ ಇತ್ತು, ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು, ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಮಾತ್ರ ಭಾಷೆಗೆ ಏನು ಕುಂದಾಗಿದೆ ? ಹಿಂದಿ ಬಂದರೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಆಗುವುದು. ಇದುವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಭಾಷೆಗೆ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಈಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ)

ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಯಾವರಿತಿಯಲ್ಲೂ ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ. ಎಮೋಷನಲ್ ಇಂಟೆಗ್ರೇಷನ್ ಆಗಬೇಕು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂಥ ಭಾಷೆ ಒಂದಿರಬೇಕು. ನಮಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷು ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಲ್ಯಾಂಗ್ವೇಜಾಗಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಷನಲ್ ಲ್ಯಾಂಗ್ವೇಜು ಹಿಂದಿ ಇರಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಲಿಯುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಬೋಧಕಭಾಷೆಯಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಬೋಧಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಬೋಧಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಮಾಡರನ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ.

ರಾತ್ರಿವೇಳೆ ಹೈಸ್ಕೂಲು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಂಜೆ ಕಾಲೇಜನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದವರು ಕರೆಸ್‌ಪಾಂಡಿಂಗ್. ಕೋರ್ಸ್ ಕೂಡ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾಕ್ಯೂಷನ್ ಇರುವುದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ಈಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಡೇ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಕ್ಕದಿರುವವರಿಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಕರೆಸ್‌ಪಾಂಡಿಂಗ್ ಕೋರ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಿಕ್ಕಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿರುವುದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸ್ಕ್ಯಾಂಡರ್ಡಿನ ವಿಚಾರ ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವರು ಇದು ಅನಾವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅದು ಹಾಗಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದವರು 11ನೆಯ ಸ್ಕ್ಯಾಂಡರ್ಡಿಗೆ ಸೇರಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಬಹುದು. 11ನೆಯ ಸ್ಕ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಫೈನಲ್ ಆಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಬೇಕು, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಎರಡನೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸಗಳಾಗಿವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅದು ಫೈನಲ್ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದು ನಮ್ಮ ರೈತರ ಹಿತವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ 20 ಅಥವಾ 22 ಕಡೆ ಅಂದ 11ನೇ ಸ್ಕ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರುಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಲೇ ಸಾಕದಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾರಾವಕಾಶ ಬೇಕು. 12ನೆಯ ಸ್ಕ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಸಹ ತೆರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ 2 ವರ್ಷ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದೇ ಎಂಬುದು ಕೂಡ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬಹುದು.

ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ 2 ವರ್ಷ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಾಗುತ್ತದೆ, ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ 11 ಮತ್ತು 12 ನೆಯ ಸ್ಕ್ಯಾಂಡರ್ಡ್‌ಗಳಿರಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. 11ನೆಯ ಸ್ಕ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಡೆ 150 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೇಡಿಕೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅನುಕೂಲತೆ ನೋಡಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು 11ನೆಯ ಸ್ಕ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ತೆರೆಯಲು ಅವಕಾಶಮಾಡಬಹುದು, ಅದನ್ನು ಕೈಬಿಡುವುದು ಬೇಡ. ಇದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಸಂಬಂಧವಾದ ಬೇಡಿಕೆಯೇನಿವೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಸ್. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ.—ಹ್ಯಾಂಡಿಕಾಪ್ಡ್ ಪರ್ಸನ್ಸ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—7ನೆಯ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವ ಮೂರ್ತಿ.—ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಡಿಪ್ತಿಮಿನೇಷನ್ ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ!

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—ಈ ವಿಚಾರ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಅವರು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

5-00 P.M.

Mr. SPEAKER.—I will now put the demands to the Vote of the House.

The question is :

“ That the respective sums not exceeding the amounts shown in the list of demands circulated to the members be granted to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending with 31st day of March 1966 in respect of demands numbers 17, 49 and 37.”

The motion was adopted.

[As directed by the Speaker the motion for Demands for Grants adopted by the House are reproduced below.]

DEMAND No. 17.—EDUCATION.

28. *Education.*

“ That a sum not exceeding Rs. 25,02,64,400 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1966, in respect of ‘Education’.”

DEMAND No. 49.—CAPITAL ACCOUNT OF OTHER WORKS OUTSIDE THE REVENUE ACCOUNT.

109. *Capital Outlay on Other Works.*

“ That a sum not exceeding Rs. 6,00,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1966, in respect of “Capital Outlay on the other Works”.

DEMAND No. 37.—STATIONERY AND PRINTING.

68. *Stationery and Printing.*

“ That a sum not exceeding Rs. 92,75,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1966, in respect of ‘Stationery and Printing’.”

DEMAND No. 3.—STATE EXCISE.

Sri M. V. RAMA RAO (Minister for Law).—Sir, on the recommendation of the Governor of Mysore, I beg to move :

(SRI M. V. RAMA RAO)

"That a sum not exceeding Rs. 23,89,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1966, in respect of 'State Excise Duties'."

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

"That a sum not exceeding Rs. 23,89,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1966, in respect of 'State Excise Duties'."

This demand and the other Demands *Viz* Nos. 9 and 11 are also before the House. The apportionment of time will be strictly enforced. Sri Bhaskar Shetty will speak.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು 1965-66 ನೇ ಸಾಲಿಗೆ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಆದ್ಯಾಂ ಬೇಡಿಕೆ 23 ಲಕ್ಷ 89 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದು ಒಂದು ವ್ಯರ್ಥವಾದದ್ದು, ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಮೋದನೆ ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ಯಾಂ ಇಲಾಖೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಿತ್ಯ ಕುಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡುವ ಇಲಾಖೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿರುವ ಪಾನನಿರೋಧ ಕಾನೂನು ಏನಿದೆ ಅದು ನಾವು 'ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಹನುಮಂತನನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದಂಥ ವೈಷರೀತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ ಪೋಲಿಸ್ ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಗೃಹ ಸಚಿವರು, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮುಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮುಟ್ಟ ಎಂದರೆ, ಈ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡವರು ಜನತೆಯ ಮುಂದೆ ಸತ್ಯವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿ; ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನಿಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಾಣಕ್ಯನು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಹಾಗೆ ಎಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನಾದರೂ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಹವ್ಯಾಸ ಈವರೆಗೂ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಪಾನನಿರೋಧ ಕಾನೂನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಪಾಲು ಮಾತ್ರ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಲ್ಲ, 90 ಪಾಲು ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೊನ್ನೆ ಹೇಳಿದರು. ಅದರ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು 1963ನೆ ಇಸವಿ ಡಿಸೆಂಬರ್ 24ನೆ ತಾರೀಖಿನ ದಿನ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೆಸ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. "ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆ ಮಾಡಕ ಪಾನೀಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಪಾನ ನಿರೋಧ ನೀತಿಗೆ ನನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದೆ. ಅದರೂ ಕಾರ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಅನುಭವವೇ ಬೇರೆ." ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಈಗ ಕೇಂದ್ರದ ರೈಲ್ವೆ ಸಚಿವ ರಾಗಿರುವವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತ ಪಾನ ನಿರೋಧ ನೀತಿ ಕಳೆದ ಕೆಳಭಟ್ಟ ತಯಾರಿಕಾಗಾರಿಕೆ ಒಂದು ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಇದು 'ತಪ್ಪು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೊನ್ನೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಪಾನನಿರೋಧ ನೀತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಕೈ ಬಿಡುವ ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ಇದು ಒಂದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾದ ಕಾನೂನು ಜನತೆಯ ಮುಂದೆ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಾವು ಈ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು 17 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಜಾರಿ ಮಾಡುತ್ತ ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತ ಇದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರು ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಪೋಷಣೆ ಅನಾವರಣ ಮಾಡುತ್ತ 1963ನೆ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು : 'ಮನುಷ್ಯನೂ ಸಹ ಪ್ರಾಣಿ.' ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿರುವಂತೆಯೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿ ಎನ್ನುವ ಅಕ್ಷಿ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಉಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿ ದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಆ ಅಕ್ಷಿಯನ್ನು ಯಾವಾಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ ಅಂದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮನುಷ್ಯತ್ವ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಪಾನನಿರೋಧ ಕಾನೂನು ತ್ಯಾಜ್ಯಕರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅದುದರಿಂದ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ನಾವು ಜಾರಿ

ಯಲ್ಲಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾವು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ದೇಶದ ಜನತೆಯನ್ನು ಈ ಕಾನೂನಿಗೆ ಬಲಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು 1937ನೇ ಇಸವಿ ವಾರ್ಧಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು 150 ರೂಪಾಯಿ ನಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದೆಯೇ? ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ದುರ್ಭಿಕ್ಷ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತ ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಕೈ ಬಿಡುವಂತೆ ನೋಡಬೇಕು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಸಹ ಬಹಳ ಕಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೊನ್ನೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತ ಹೇಳಿದರು : ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಈ ವರ್ಷ ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ತನಕ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು. ಇಂಥ ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಇರುವಾಗ ಪಾನನಿರೋಧ ನೀತಿಯನ್ನು ಏಕೆ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಸಹ ಇವರ ಪಕ್ಷದ ಸರ್ಕಾರವೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋದ ವರ್ಷ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳ್ಳಭಟ್ಟ ತಯಾರಿಕೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಳ್ಳಭಟ್ಟ ತಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಿ ಪರ್ಟಿಕ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ತರುತ್ತೇವೆ. ಪರ್ಟಿಕ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಿಷ್ಟು ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟವರು ಇಂತಿಷ್ಟೇ ಕುಡಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಪರ್ಟಿಕ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹೋದ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು : ಪಾನನಿರೋಧ ನೀತಿಯನ್ನು ನಾವು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು. ಆದರೆ ಗೃಹ ಸಚಿವರು ಪೊಲೀಸ್ ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಮೊನ್ನೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತ ಇನ್ನೊಂದು ವಾದವನ್ನು ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪಾನ ನಿರೋಧ ನೀತಿಯನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ನಂಬುವುದು ಎಂದು ನಮಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಪಾನ ನಿರೋಧ ನೀತಿಯು ವಿಮರ್ಶೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಎನ್ನುವ ಆಸೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವು. ನಮ್ಮ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ಆಸೆಯನ್ನು ನಿರಾಸೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪಾನ ನಿರೋಧ ನೀತಿಯನ್ನು ನಾವು ಏನು ಹಿಡಿದಿದ್ದೇವೆ ಅದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ವಿದ್ಯಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಸಾಮಾಜಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮಗಿಂತ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಆತಿ ಮುಂಚೆಯೇ ಷಡದುಕೊಂಡ, ನಮಗಿಂತಲೂ ಮುಂದುವರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಾದ ರಷ್ಯ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶಗಳು ನೂರು ವರ್ಷ ಕಾಲ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ, ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಅದರ ಸಫಲತೆಯನ್ನೂ, ವಿಫಲತೆಯನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಫಲ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಪಾನ ನಿರೋಧ ನೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎಂದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಈ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗುಂಟುತ್ತದೆ. ನಾವು ಈಗ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ 17ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. 17 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಇದರ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾವು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಇಂತಹ ಕಷ್ಟಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಮೇಲೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೀರುವಂಥಾದ್ದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಇದನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಆಹಾರದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಆಹಾರದ ದುರ್ಭಿಕ್ಷ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿದೆ. ಈಗಿನ ಆರೋಗ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಸಾರಿ ಒಂದು ವೀಟಿಂಗ್ ನಲ್ಲಿ ಹೆಂಡ ಒಂದು ಪಾಪ್ಪಿಕ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥ. ಅದನ್ನು ಜನರು ಕುಡಿದರೆ ಆಹಾರ ಸೇರಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಆಹಾರವನ್ನು ಕಮ್ಮಿ ಸೇವನೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ನಾಗಪ್ಪ ಅಳ್ಳಿ (ಆರೋಗ್ಯ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಹೆಂಡ ಕುಡಿದರೆ ಆಹಾರ ಕಮ್ಮಿ ಸೇವನೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಮಾನ್ಯ ಆರೋಗ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನನ್ನ ಅಂದಾಜು ಪ್ರಕಾರ 1954-55 ರಲ್ಲಿ ಆ ವಿಚಾರವಾಗಿಯೇ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೆಂಡ ಕುಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಅನೇಕ ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಬಂದು ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಒಂದೆರಡು ಬಾಟರ್ ಹೆಂಡ ಕುಡಿದು ಮರುದಿವಸ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಹೆಂಡವನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ನೀತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇವರ ಈ ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ಕಾನೂನು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ)

ನಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ವಿಚಿತ್ರ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ನಾನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಇವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುನದಲ್ಲ ಮುಂದುವರಿದಿರುವ ರಷ್ಯಾ ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದವರು ಬಹಳ ಮಂದಿ ಗಗನಯಾತ್ರಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರಂತೆ, ರಷ್ಯಾ ದೇಶದವರು ಆಕಾಶಯಾನ ಮಾಡಿದರು, ಅಮೇರಿಕಾದವರೂ ಆಕಾಶಯಾನ ಮಾಡಿದರು ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಕಂಡೆ.

Mr. SPEAKER.—Will the member attribute it to drinking ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಈ ಸರ್ಕಾರದವರ ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ಕಾನೂನು ಯಾವ ವಿಡ್ವಿಜ್ಞಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗದೆ ಇದನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವುದು ದೇಶದ ಜನತೆ ಆಕಾಶಯಾನ ಮಾಡುವಂತಾಗಿದೆ. ನಾನು ಮೊನ್ನೆ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಉಡುಪಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಉಡುಪಿನಿಂದ ಹೊಳೆಯ ಬಳಿ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೇತುವೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕೂತು ಅಳುತ್ತಿದ್ದ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ, ಆತ ನನಗೇನು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ಯಾರೂ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಚಂದ್ರಲೋಕಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ. ಚಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಯಾರೂ ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲ, ಹೇಳುವವರಿಲ್ಲ, ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಅವನಿಗೆ ಕುಡಿತದ ಮಜ ಎರಿಹೋಗಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ಆಕಾಶ ಭೂಮಿ, ಎರಡೂ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಅವನಿಗೇನೂ ದಿಕ್ಕುತೋಚದೆ ಚಂದ್ರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಅಳುತ್ತಿದ್ದ. ಆಗ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾನೇನಾದರೂ ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗೆ ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸಿನವರೂ ಕೂಡ ಅದೇ ಚಂದ್ರಲೋಕದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. (ನಗು)

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಕೊಠ್ಲೆಪ್ಪೆರೆ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೂಡ ಕುಡಿದವರು ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿ ಚಂದ್ರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ !

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ಕಾನೂನಿನ ಕಾವಲಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪೊಲೀಸಿನವರನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬೇಲಿಯೇ ಹೊಲವನ್ನು ಮೇದಂತಾಗಿದೆ. ಹೋದ ವರ್ಷ ಹುಬ್ಬಿ ಹೇಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೆಡ್ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್ ಆಗಿರುವವನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ 10 ಘಂಟೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕುಡಿದು ಮದ್ಯೋನ್ಮತ್ತನಾಗಿ ರಾತ್ರಿ 2 ಘಂಟೆ ತನಕ ವಾಹನಗಳ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಿದನೆಂಬ ಪ್ರಸಂಗ ಮಾನ್ಯ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆ ವಿಚಾರ ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದಿತ್ತು. ಆಗ ರಾತ್ರಿ 3½ ಘಂಟೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ಬಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು ಎಂಬುದಾಗಿ ವರದಿಯಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ವಿಚಿತ್ರ ಘಟನೆ ಮೇಲೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಏಕೆ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಎರೋಧವಾಗಿ ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾಗಿದೆ. ನಾನು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಶೇ 90 ರಷ್ಟು ಕಳ್ಳುಭಟ್ಟಿ ಸಾರಾಯಿ ಕುಡಿಯುವವರೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಆಕ್ಷಿಪ್ತ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ 11 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅಂತಹವರು ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಿಕ್ಕಿದರು ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ.—ನಾವು ಅಂತಹವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ಅಂತಹ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

Mr. SPEAKER.—Hon'ble Member should know that his party is given 30 minutes of which he has taken 15 minutes already.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಪೊಲೀಸಿನವರು ಈ ಕಳ್ಳುಭಟ್ಟಿ ಸಾರಾಯಿಯನ್ನು ತಾವಾಗಿಯೇ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರರುರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ಕಾನೂನನ್ನು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಜನತೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ವಿಪರ್ಯಾಸವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಹಾರಿಯಿಲ್ಲದವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ

ಹಹ ಗಂಡಾಂತರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿರುವುದು ಮಾದಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಎನ್.ಡಿ.ಒ.ಗಳು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಾಗ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ಕಾನೂನನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ತಿದ್ದಿ ಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ಕಾನೂನಿಂದ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, 34 ಸಾವಿರ ಸಂಸಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಂಡ ಇಳಿಸುವವರು ಇದ್ದರು. ಈಗ ಅವರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಬಡ್ತಿ ಭಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಇವರು ಈಗ ಒಂದು ಸಂಘವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಚಾಲಂಜನ್ನು ಹೂಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ನನ್ನ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಹೆಂಡ ಇಳಿಸುವವರಿಗೆ ಏನೂ ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲದೆ ದೇಶದಲ್ಲೆ ಒಂದು ತರಹ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ, ಅವರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿಯೇ ತೀರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕಳ್ಳತನಗಳಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಕಳ್ಳತನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ಒಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಇಳಿಸುವ ಇಂಥ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಏಕೆ ಇಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ಕಾನೂನನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆದರೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಆದೀತು ಎರಡು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಿಂಗಳು ಒಂದಕ್ಕೆ 71 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದು ರೈತನನ್ನೆದಾರರಿಂದ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದರಂತೆ ರೆಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರೆ 12-13 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಒಂದು ಬಾಬಿನಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಹ ಇದನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆದರೆ, ನಾವು ಇತರ ಬೇರೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ನಾವು ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದರೆ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾ, ಈ Administration of Justice ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೈವಾಡ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ ಜೋರಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ನನ್ನ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವಾಗ ತಾವು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ತಮ್ಮವರಿಗೆ ನಮ್ಮವರ ಹಿತಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಈ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ ನೇಮಕವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನನ್ನ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕಾದರೂ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕು.

ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಕೋರ್ಟುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅನುಭವ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ 40-50 ವರ್ಷದ ಕೆಲವು ಕೇಸುಗಳೂ ಬಾಕಿ ಇವೆ. ಬೇಗ ಡಿಸ್‌ಪೋಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—50 ವರ್ಷದ್ದು ಬಾಕಿ ಇದೆಯೇ !

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಹೌದು, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಗ್ಯುಮೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ಆ ಮೇಲೆ ಜಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡು-ಮೂರು ವರ್ಷವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಹವ್ಯಾಸ ವನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಯಾವ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ !

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇಂಥ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು.

ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ತಾವು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ಯಾರ್ಟರ್ಸ್ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಲೈಬ್ರರಿ ಮುಂತಾದ ಇನ್ನಿತರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು.

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ಇಷ್ಟು ಚಿಮ್ಮ ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾನು ಚಿಮ್ಮ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಪಾರ್ಲಿಯಮೆಂಟ್‌ಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ.

Sri R. S. HEGDE (Honnavar).—Mr. Speaker, Sir, In supporting these Demands Nos. 3, 9 and 11, I must submit that Administration of Justice is the pride of the State. An Independent strong judiciary is the only safeguard to democracy. By and large, with all that is said and

(SRI R. S. HEGDE)

done, the State has, in my experience, an unbiased, incorruptible and independent judiciary. The very fact that there are so many writs being filed in the High Court the fact that so many cases are filed in the Civil Courts and mofussil Courts, regardless of the results, shows the litigant public has great confidence in the Administration of Justice and finally submit to its rule. I submit that the Minister for Law has advisedly introduced a Bill pending the decision of this august House for the separation of the judiciary from the Executive. The Executive is proposed to be entrusted with certain preventive sections of the Criminal Procedure Code only. It is common knowledge, as far as the Bombay-Karnatak area is concerned, the judiciary has already been separated from the executive in the year 1953 and it is imminent that it must be uniform throughout the State. The executive has neither the time nor the patience to discharge judicial functions, much less do they have the judicial immunity necessary in the course of the Administration of justice. There is a talk, as the Opposition Member pointed out, of the delay in disposing of cases in the Courts. Sir, after the Reorganisation of States, the Reorganisation Act came into operation and on account of the operation of many of the Acts in the different regions of the larger Mysore and on account of the conflict or dual jurisdiction of the Court and as things had not settled itself by judicial precedents, delay in the disposal of cases was inevitable. Now things have settled and I am sure in the near future expeditious disposal of cases will be irresistible. Belonging to the legal profession as a Lawyer, I have to confess that sometimes lawyers are also responsible for the delay in the disposal of cases. It is true in the mofussil Courts adjournments are sought in and out of season embarrassing the Presiding Officers. Secondly conflict of jurisdiction has been the greatest reason. To speak of the Bombay-Karnatak, suits can be filed in Civil Courts for injunction and also for rent. Under the Bombay Tenancy and Agricultural Tenancy Lands Act, when the question of tenancy is involved if the parties contend that the rent claimed by the landlord is not reasonable, the Civil Court becomes functio officio and makes a reference to the Revenue Tahsildar for a decision on the question of tenancy and also on the question of reasonable rent. The matter referred to the Tahsildar it is common knowledge, goes till the High Court and until the final decision is arrived at, the Civil Court cannot proceed with the case at all. That the Revenue Amildars can dispose of cases expeditiously has been belied by experience. Instances can be quoted where Civil Courts references are lying undisposed for years. The Civil Court has only to proceed when the reference is answered and the parties again go up till the High Court. Hence, it is worthwhile examining whether it is in the interest of justice to vest jurisdiction with the Revenue Officers especially in the proposed Mysore Tenancy Act when justice has to be administered judiciously. I am of the opinion that Civil Courts must alone be vested with jurisdiction wherein procedure may be made more simplified by

applying summary procedure or by applying procedure under the Mamlatdar Courts Act or Small Cause Courts Act, and then only the procedure will be simplified. Unless there is halt to this dual jurisdiction, delay becomes inevitable. Then Sir, establishing of more courts in the taluk has to be seriously considered. To speak of my own district in three taluks, namely, Ankola, Yellapur and Mundgod, there is no court at all. These taluks are joined to the jurisdiction of the neighbouring taluks and the litigant public have been facing enormous difficulties in getting their grievances redressed. The question of building with proper witness sheds must also be seriously thought of. After all, civil court, a court which administers justice must have the necessary impact on the litigant public.

5 P.M.

Finally, I wish to speak a few words about prohibition. I am of opinion that prohibition is something which has intimate connection with the national morality itself. After all it is a question of dispensing a particular piece of legislation. It is a legislation which this Assembly has passed. If the law is not to be respected, well, it is something which is immediately concerned with the national morality of the State. Sir, we are wedded to a policy of prohibition and in my own experience, I as a lawyer for the last 15 years, I have seen there are not even panchas forthcoming to a sign of panchanama when the police detects an offence. It is the bounden duty of every citizen to detect or inform the police when a particular offence takes place. But when the police after having detected of their own accord without the help of any informant, calls panchas to sign panchanamas, we have come to a stage where panchas are not available. My own experience is, even if panchas are available, they come to the court and state something contrary to what is written in panchanama and the witness becomes a hostile. Unless people co-operate, unless people take seriously about prohibition, prohibition cannot be a success. The same thing can be said in respect of any other piece of legislation which the people have to respect. What I submit, Sir, is, there is great responsibility, moral responsibility apart from the question of law, if we are wedded to the policy of prohibition, there is great responsibility on the people, Sir to co-operate with the Government to make prohibition a grand success. Thank you.

† ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್ (ಶಿರಹಟ್ಟಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ರಾಜ್ಯದ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿರುವ ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಗಳ ಆಡಳಿತದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಈಗಾಗಲೇ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು, ಗುರಬರ್ಗಾ ಹಾಗೂ ರಾಯಚೂರು ಈ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನುಳಿದು ಉಳಿದೆಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮದ್ಯಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರ ಮದ್ಯಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ಒಪ್ಪಿದ ಮೇಲೆ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಿಲ್ಲ? ಎರಡನೇದ್ದು, ಮದ್ಯಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮದ್ಯವನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡತಕ್ಕ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳು ಇವೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ದಿವಸ ಪ್ರಶೋತ್ತರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಆದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ

(ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್)

ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಧ್ಯಪಾನ ನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಟಾಡಿಯನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದರಿಂದ ಲೇಗುಗಿದ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇವೊತ್ತು ರಾಯಚೂರು, ಗುಂಬರ್ಗಾ ಇದರ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದರ ವಹಿವಾಟು ಎಷ್ಟು ಆಗಿದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಅಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ನಾವು ಕೇಳುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ತತ್ಪಶಃ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಏಕೆ ಆಚರಣೆಗೆ ತರಕೂಡದು ? ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಟಾಡಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಇತರ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಟಾಡಿಯನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್‌ನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಟೆಂಡರ್‌ನ್ನು ಕರೆಯುವಾಗ ಯಾರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಮೊಬಲಗಾಗಿ ಎಂದು ಟೆಂಡರು ಬಂದಿರುತ್ತದೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ.

Sri M. V. RAMA RAO.—The present system of disposal of privilege of running excise shop is disposal by tender-cum-auction method. The highest offer either received in tender or by auction is usually accepted.

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್.—ಈ ರೀತಿ ಟೆಂಡರ್‌ನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ತೇಕೆಚಂದ್‌ರವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮಿಷಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದರ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೂಡ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಕಡೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಅದರಂತೆ ಅಂಥ ಹಾಗೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರಗಳೆರಡೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅದರಂತೆ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ತೇಕೆಚಂದ್ ಕಮಿಷಿ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲರತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದ ಸಂಗತಿ. ದಿನನಿತ್ಯವೂ ನಾವು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ, ಕಳ್ಳಬಟ್ಟೆ ಕುಡಿಯುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನಮಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಕುಡಿಯುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಅನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಪೊಲೀಸಿನವರು ನಮ್ಮ ಬಜಾಪುರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ 180 ಗಡಿಗಳನ್ನು ಕುಡಿಯುವ ರಸಾಯನಿಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದರು ಎಂದು ಪೊಲೀಸರ ಸಹಿತ ಪೇಪರುಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಂತೆ ದಿನ ನಿತ್ಯವೂ ಪೇಪರುಗಳಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಬಟ್ಟೆ ಸಾರಾಯಿ ಕುಡಿಯುವವರಿಗಾಗಿಯೇ ಒಂದು ಕಾಲಂ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಕುಡಿತ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕುಡಿಯುವವರೆಲ್ಲಾ ಬಡವರು, ಕುಡಿತದಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಹಾಳಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ನೀತಿಯೇನೋ ಸರಿಯಾದುದು, ಆದರೆ ಇದು ಸಾಫಲ್ಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈಗ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಿಸ್ಟಂನಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಲು ಹೊರಡಿದ್ದಾರೋ ಅದರಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಕೋರ್ಟುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಕೋರ್ಟು ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಮುನ್‌ಸೀಫ್ ಕೋರ್ಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೇಸುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರಂತೆ ಕೋರ್ಟುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಹೊಸದಾಗಿ ಕೋರ್ಟುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ತೆಗೆಯುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮುನ್‌ಸೀಫ್ ಕೋರ್ಟುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿ ವರ್ಗಾಯಿಸದೇ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ಕೋರ್ಟುಗಳನ್ನು ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೇಸುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಲ್ಲಿವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಿ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಕೋರ್ಟುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬಹುದು. ಈಗಾಗಲೇ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಹೈ ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ರಿಟ್ ವಿಷಯಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಇದನ್ನು ಬೇಗ ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸಲು ಏನಾದರೂ ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ ? ಸುಮಾರು ಅರೇಳು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ತೀರ್ಮಾನವಾಗದೆ ಉಳಿದಿರುವಂತಹ ಕೇಸುಗಳು ಇಲ್ಲವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜಡ್ಜ್‌ಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೋ ಏನೋ.

ಒಬ್ಬರು ಪದವ್ಯರು.—ಇವೆಷ್ಟು ಜನ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಯ್ಯ ಕಾಶೀಪುತ್.—ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲುವುದರ ರೀತಿ ಪಿಟಪನ್ನು ಗಳನ್ನು, ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ಹಾಗೇ ಇರುವುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ವಿಸ್ತನ್ನಲ್ಲದವಾಗ ರೀತಿ ಪಿಟಪನ್ನುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಅದರಿಂದ ತಮಗೆ ಸರಿಯಾದ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹಾಕಿರುವಾಗ ಅವರ ಕೇಸುಗಳು ಅವರು ರಿಟೈರಾದ ಮೇಲೆಯೇ ಅಥವಾ ಅವರು ಸತ್ತ ಮೇಲೇ ಇತ್ಯರ್ಥವಾದಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳು ನಡೆದಿರುವುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಬೇಗನೆ ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸಲು ಇನ್ನೂ ಇಬ್ಬರು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರನ್ನು ಹೈ ಕೋರ್ಟು ಜಡ್ಜ್‌ಗಳಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರ ಮುಖೇನ ರೀತಿ ಪಿಟಪನ್ನುಗಳು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಎಷ್ಟೋ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೇಸುಗಳು ಹಾಗೂ ಸಿವಿಲ್ ಕೇಸುಗಳೂ ನಿಕಾರಿಯಾಗುವುದು ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ, ಅವೂ ಕೂಡ ಬೇಗನೆ ನಿಕಾರಿಯಾಗಬೇಕು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಮುನ್‌ಸೀಫ್ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆಗೊಳಿಸುವುದು. ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಮುನ್‌ಸೀಫ್ ಕೋರ್ಟನ್ನು ಮಾಡಲು ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ನಲವತ್ತು ಸಾವಿರ ದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇನು ಕಾರಣವೋ ಇನ್ನೂ ಕಟ್ಟಡೇ ಇರುವುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಎಸ್‌ಪೀಟುಗಳನ್ನು ಸ್ಕಾಂಕ್ಷನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ, ಇದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದ ಸಂಗತಿ. ಈಗಲಾದರೂ ಇದನ್ನು ಬೇಗ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕೋರ್ಟುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಅವರು ವಾಸಮಾಡಲು ಕ್ಯಾಟರ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಅಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವ ಮುನ್‌ಸೀಫ್ ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ರೆಸ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಎಂದು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ರೈತಾಪಿ ಜನರು ಕೇಸುಗಳಿಗಾಗಿ ಬಂದವರು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಕೋರ್ಟಿನ ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ತಂಗಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಕೇಸುಗಳು ಅವತ್ತೇ ನಿಕಾರಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂದಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ರೆಸ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಕೆಲವುಕಡೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾವೇರಿ, ಗದಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ವಾಸದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಜನಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಹಾವೇರಿ ಹಾಗೂ ಗದಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವಂತೆ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ನ್ಯಾಯ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಡಿಮಾಂಡುಗಳನ್ನು ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪಾನ ನಿರೋಧ ಜಾರಿ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವು ಜನರ ವಾದ ಇದೆ, ಹಾಗೂ ಈ ವಾದವನ್ನು ಅವರು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಬಾಬಿನಿಂದ ಹತ್ತಾರು ಕೋಟಿ ಆದಾಯ ಬಂದರೆ ಎಷ್ಟೋ ತರಹದ ಪ್ರಗತಿಪರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದಾಯದ ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದರ ಬದಲು ಅದರಿಂದ ಅಗತ್ಯ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮ ಏನಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಪೂರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮರಿನಾಡು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿ ಸೆರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮನೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೆರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಪಾನ ನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳ ಭಟ್ಟ ಸರಾಯಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಸು ಪ್ರೋಲೀಸಿನವರು ಅದಕ್ಕೆ ದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೇಸು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಷ್ಟು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ 200 ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ 200 ಕಡೆ ಫೆಡ್ ಹಾಕಿ ಅದು ನಡೆಯುತ್ತಿರಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯಕಾಲ ಅಲ್ಲಿ ಜನ ಸೇರಿ ಕುಡಿಯತಕ್ಕಂಥ ಜನ ಕುಡಿದು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಜಗಳಾಡಿ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ 40 ಅಥವಾ 50 ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಳ್ಳಭಟ್ಟ ಸರಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಕುಡಿಯತಕ್ಕ ಜನ ಒಂದೆರಡು ಪರ್ಸೆಂಟು ಆಗಬಹುದು. ಕಾನೂನನ್ನು ಅವಹೇಳನ ಮಾಡಿ ವಂಚಿಸಿ ರಾಭ ಪಡೆಯತಕ್ಕಂಥವರು ಇದನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಶು ಪ್ರವಣದ ವಂಚನೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಇದು ಪಾನ ನಿರೋಧ ಬಂದಕ್ಕೇ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನು ಜಾರಿ ತಂದಿ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಬಸಪ್ಪ)

ದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಕಾನೂನು ಭಂಗ ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ? ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರು ಕಂಡಕೂಡರೆ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೇಸ್ ಹಾಕಿ ಜುರ್ರಾನೆ ಎದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವದೇ ಕಾನೂನು ಇರಲಿ ಅದನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಜನ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಪಾನ ನಿರೋಧ ಕಾನೂನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ತಮ್ಮ ದುಷ್ಟ ಚಟ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅವರ ಈ ವಾದ ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಪಾನ ನಿರೋಧ ನೀತಿ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಪಾನ ನಿರೋಧ ನೀತಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೋರ್ಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷ 1-7-1964ನೇ ದಿನದಿಂದ ಹೊಸ ದಾಗಿ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮುನಿಸಿಫ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಜ್ಯುರಿಸ್‌ಡಿಕ್ಷನ್ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ದವರೆಗೆ ಮುನಿಸಿಫ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ದಾವಾ ಹಾಕುವ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸಿವಿಲ್ ಜಡ್ಜಿಸ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇರತಕ್ಕ ವಾದವಿವಾದ ಬಂದರೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮುನಿಸಿಫ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾದ ವಾದವಿವಾದ ಬಗ್ಗೆ ಅಪೀಲು ಹೋಗುವುದು ಸಿವಿಲ್ ಜಡ್ಜಿನ ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾನೂನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಮುಂಬಯಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಪದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ವಚನ ಇದೆ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಳ್ಳಿ ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದಂಥ ಮುನಿಸಿಫರಿಗೆ ಜ್ಯುನಿಯರ್ ಸಿವಿಲ್ ಜಡ್ಜಿಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವ ಅಧಿಕಾರ ಇತ್ತು. ಅನೇಕ ಕೇಸುಗಳು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಪೀಲ್ ಪೆಂಡಿಂಗ್ ಇದ್ದವು. ಈ ಶಾಸನ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಜ್ಯುನಿಯರ್ ಸಿವಿಲ್ ಜಡ್ಜಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ತೊಂದರೆಯು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾನೂನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ತೀರಿಸಲಿ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಇಲಾಖೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವಶ್ಯಕವಾದ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸೂಚಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri M. V. RAMA RAO.—Sir, I propose to introduce a Bill to amend the Civil Courts Act to provide for the purpose mentioned by the Hon'ble Member.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಬಸಪ್ಪ.—ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶ. ಈ ಹೊಸ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಅಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಕೋರ್ಟು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಕೋರ್ಟಾರ ತುಮಕೂರು ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಗಳಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಕೋರ್ಟು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಕೆಲಸ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕೋರ್ಟು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಮುನಿಸಿಫ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಕೋರ್ಟ್ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚು ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದೆ. ಅನೇಕ ವರ್ಷದಿಂದ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಇಲಾಖೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿಫ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಕೋರ್ಟು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅತಿ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಒಂದು ಕೋರ್ಟು ಬಂದರೆ ಲೆಜಿಲೇಷನ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ವಾದ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರು ಇದಲು ಅಪೇಕ್ಷೆಪಟ್ಟರು. ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆಸ್ತಿ ತೃಮಾಡಿದರೆ ಕಾಯಿರೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಅದುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಆಸ್ತಿ ತೃಮೆ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ ? ಆಸ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಾಯಿರೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಯಾರೂ ಜಗಳವಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ತಾನಾಗಿಯೇ ಕೆಲವು ಸಲ ಜಗಳ ಹತ್ತಿ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು ಸರಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಇದು ಅವಶ್ಯಕವಿದ್ದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಕೋರ್ಟು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಶಾಸ್ತಾನೀಯವಾದುದು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ತೊಂದರೆ ಏನು ಅಂದರೆ ಕೋರ್ಟಿನ ಜ್ಯುರಿಸ್‌ಡಿಕ್ಷನ್ ಎಂಗಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಂಜನಗೂಡು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಶಿಕ್ಕಯ್ಯನ ಧತ್ತ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದ ಸಿವಿಲ್ ಕೇಸಸ್ ಮೈಸೂರು ಸೆಕೆಂಡ್ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ನಂಜನಗೂಡು

ಕೋರ್ಚಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೇಸ್‌ಸ್‌ ತೀರ್ಮಾನ ಪಾಡಲು ಮತ್ತೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕೋರ್ಚಿಗೆ ಕಳಿಸುವುದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಮಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಕೋರ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಸಿವಿಲ್ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಎರಡೂ ಜ್ಯೂರಿನಡೀನ್ ಕೂಡಬಹುದು. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಗ್ಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಕೇಸುಗಳು ಎರಡು ಕಡೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಲಚ್‌ಗೇಂಟ್ ಆದವರಿಗೆ ಎರಡು ಮೂರು ಕಡೆ ಹೋಗಲು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲಸ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಕಡೆ ಒಂದು ಕೋರ್ಟು ಕೂಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಸರಕಾರ ಇದನ್ನು ಮನಗಂಡು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟು ಕೂಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿ ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇರೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬೈರಪ್ಪಾಜಿ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಸರ್ಕಾರ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯುಟಿವ್ ಮತ್ತು ಜಸ್ಟಿಸ್ ಈ ಡಿವಿಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ನೂತನಗಳನ್ನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಅಬಕಾರಿ ಇಲಾಖೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವಾದರೂ ಕೂಡ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಭಾವಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ಇರಕೂಡದು. ಆದರೂ ಕೂಡ ನಾವು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾನ ನಿರೋಧ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಉಳಿದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಜಾರಿಗೆ ತನ್ನಿ. ಕಾನೂನು ಪಾಲನೆ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತನ್ನಿ. ಕಾನೂನು ಪಾಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ನೀತಿ ಕೂಡ ಎನಿದೆ ಎಂದರೆ ಜನ ಮಧ್ಯೆ ಕಡಿಮೆ ಬಾರದು, ಅದೇನೆಂದು ಜನಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಕೆಳಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಇಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕಗೊಳ್ಳದೆ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ಇದರ ಅರಿವು ಆಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನಾದರೂ ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮನ್ ರಾಮರಾವ್ ಅವರು ನಿನ್ನ ಹತೆಯಿಂದ ನಿಷ್ಕೆಯಿಂದ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಭಾವನೆ.

ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆಯಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಭಾವನೆಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಕಾನೂನು ಪರಿಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ವಿಫಲವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನಾದರೂ ಸಂಕಟದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಪಕ್ಷ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರಲಿ, ಈ ದಿವಸ ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರ ಕೈಯಲ್ಲಿರಲಿ ಅದು ನಾಳೆಯ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಕೈಯಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಯಾವುದೇ ಪಕ್ಷ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬರಲಿ ಆ ಪಕ್ಷ ಜನರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಪಡೆಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು, ಅವುಗಳಿಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮನ್ನಣೆ ಮಾರ್ಪಡೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರಾದ ನಾವು ಕೂಡತಕ್ಕ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸಲಹೆಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೋ ಒಂದು ಉತ್ತರಕೊಡೋಣ ಎನ್ನುವುದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬಾರದು. ಎಲ್ಲ ಕಾನೂನೂ ಭಂಗವಾಗುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲ ಆದರ ನ್ಯೂನಾಂತರಿಕಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡು ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದುದು ಈ ಸಭೆಯ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನೆ ಇದೇ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದು ಆಗ ಇಂಥ ಘನನಿರೋಧದಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಈ ದಿವಸ ಇಂಥದೇ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಇಂಥವರು ಕುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಕುಡಿತ ಕೇವಲ ಯಾರು ಅರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮರಾಗಿದ್ದರೋ ಅಂಥವರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು, ಅವರಾದರೂ ತಾವು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಮಾಜದಲ್ಲೆರತಕ್ಕ ಜನರು ಎಲ್ಲ ಕಾಣುತ್ತಾರೋ ಎಂಬ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಕೊಂಡು ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಅವರು ಜನಕ್ಕೆ ಹದಿ ಕದ್ದು ಮುಟ್ಟಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗಿನ ಜನರಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಒಂದು ಹೆದರಿಕೆಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ದುಡ್ಡಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲವಾದರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಕುಡಿತದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಹೆಂಗಸರು ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಇವರಿಗೆ ಯಾರ ಹದಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ, ಇಂಥ ಕೆಟ್ಟದಾರಿ ಹಿಡಿಯತಕ್ಕ ಜನರು ಈ ದಿವಸ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜಾಸಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಘನನಿರೋಧ ಶಾಸನದ ಪರಿಣಾಮ ಅದಕಾರಣ ಇಂಥ ಕಾನೂನುಗಳಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಘನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬೈರಪ್ಪಾಜಿ)

ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ? ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನು ಈಡು ವನಗಳಿಗಿಂತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸರ್ಕಾರದವರ ಕಾನೂನುಗಳಿಗಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗಾಗಲೀ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಕಾನೂನು ಭಂಗಮಾಡಿ ಈಡುಮರಗಳಿಂದ ಹೆಂಡವನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅವರು ನನಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಕಳ್ಳಭಟ್ಟ ಸಾರಾಯ ಕುಡಿಯುವುದರಿಂದ ಅವರ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಡುತ್ತದೆಂದೂ, ಅವರ ಆಯನ್ನು ಕ್ಷಣವಾಗುವುದೆಂದೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಹೆಂಡವನ್ನು ಕುಡಿದರೆ, ಈ ಅಪಾಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಹೆಂಡವನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಬಹುಶಃ ಈ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಜನರು ಈ ದಿವಸ ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುವುದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ತಡೆಯತಕ್ಕ ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಗಳಿದ್ದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಲಿ, ಇಲ್ಲವೇ ಅದರ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಇವರು ಪ್ರವೇಶಮಾಡದಿರುವುದು ರೇಸೆಂಡು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜನರಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಬಿಗಿಯಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕದಿರುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನಾನು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನಾನು ಈಡು ವನಗಳಮಟ್ಟದಿಂದ ತಿಳಿಸುವುದಿಷ್ಟೇ: ಜಮೀನಿಲ್ಲದ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಚಲನವಲನಗಳಿಗಿಂತ ಜಮೀನನ್ನು ರಿಲೀಜ್ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ ಇತ್ತ, ಜನರಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ದಿನಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ (ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು).— ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ನನಗೆ ಒಂದು ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಫಾನಸಿರೋಧ ಶಾಸನ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವ ಮುನ್ನ ಜನರ ಡೆತ್ ರೇಟ್ ಮತ್ತು ಅನಂತರ ಫಾನಸಿ ಸಿರೋಧ ಶಾಸನ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದನಂತರ ಆ ಡೆತ್ ರೇಟ್ ಏರಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಳಿದಿದೆಯೇ? ದಯವಿಟ್ಟು ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬೈರಪ್ಪಾಜಿ.— ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡತಕ್ಕವನು, ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ವಿಚಾರ ನನಗೆ ಜನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು 3-4 ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆಯಲು ಆಗ ಇದು ತಮಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು, ಅದುದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಈ ಕೆಟ್ಟಚಾಳಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಆ ಈಡುಮರಗಳನ್ನೇ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೋರ್ಟುಗಳ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಈ ದಿವಸ 2-3 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಂದ ಮುನ್ಸಿಫ್ ಕೋರ್ಟು ಇದೆ. ಜನಗಳು ಬಹುದೂರದಿಂದ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಒಡಾಡಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ದಾಖಲಾಗತಕ್ಕ ಕೇಸುಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ರೀ ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ 20-30 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಪೈಸರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕುಗೂ ಒಂದೊಂದು ಕೋರ್ಟು ಇರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ, ಅತಿ ಕಡಮೆ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆಯುವಂತಾಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ, ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ, ಅದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಕೋರ್ಟು ಇರುವ ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಗೃಹವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

6-00 P.M.

Mr. SPEAKER.—The House will now adjourn and meet tomorrow at 8-30 A.M.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Eight of the Clock on Saturday, the 20th March 1965.